

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

A P O L L O D O R I A T H E N I E N S I S

B I B L I O T H E C E S ,
S I V E D E D E O R V M O R I G I N E
L I B R I T R E S .

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

*Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerant,
hæc posterior sedulo castigavit &
restituit.*

C V M I N D I C E N O M I N V M A C
R E R V M P L E N I S S I M O ,

A N T V E R P I Æ ,
Apud Ioannem Bellerum ad insigne
Aquilæ aureæ.

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

11/11/11

CANDIDO LECTORI.

DUm forte fortuna in hunc auctorem, non ita pridem Romæ satis mendose excusum incidi, amice Lector, visus sum mihi insignem quendam thesaurum nactus: itaque communicato hominibus doctis libro, hortati è vestigio sunt, ut probè castigatum formulis nostris euulgarem, allaturum haud dubiè incredibilem politioris litteraturæ studiosis frugem, quorum consilia libenter, ut quoquo modo rectis vestris studijs commodare possem, acquievi. At qui utinam ita ex nostra officina ut opto prodeat, tantumque fructum ex eius lectione capiat studiosa cohors, quantum & animus hic (ipsorum conatibus addictissimus) & res ipsa requirere videtur.

Vale.

A 2

Αδ' ἡλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων στείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμοῖο
Παιδείης μύδους γνῶδι παλαιγενέας
Μήδ' ἐς ὃ μηρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μήδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μήδ' ἐ μελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζῆται πολύδρου σέχον, εἰς με γὰρ ἄδρᾳ,
Εὐρήσεις ἐν' ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Aegius sic vertebat.
Sacrorum spiram licet hic cognoscere paucis ,
Si veterem hanc nostram per legis historiam:
Maonida ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclicū versus ne quare, quòd in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS ÆGIVS

SPOLETINVS IANO MET-
TELLIO SEQVANO

S. P. D.

Eterrimum animi vitium
Iane Metelli vir sapientis-
sime, quod *ἄχαριστία* Græci
vocant, vt omni diritate &
immanitate acerbissimum
damnatum, exterminatumque semper fu-
isse inuenio, in quo M. Cicero nihil non
mali non esse testatur. Quin & Menander
Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit,
homine Terra peius nihil creat, cuius ex-
emplum, omni suppliciorum genere dignū
de Popilio Lænate Piceno homine, in Ci-
ceronem habetur. Hic enim capite anqui-
situs, illius eloquentia, caussa admodum
dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, e-
loquentiæ postea patrem occidere non
erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbo-
nem, quo ingrato factō, plus L. Sullæ viri-
bus, quàm suæ ipsius indulsit verecundiæ.
Contra verò insigni animi virtute, quàm

gratitudinem vocāt recentiores, nihil esse
iucundius nihil salutaris, ac magis frugife-
rum nihil, optimi cuiusque sententia san-
citum esse comperio. Hinc Minucij in Fa-
bium Maximum, & Culeonis in Africa-
num priorem celeberrimas grati animi si-
gnificationes vsque adeo commendari ne-
mo ignorat. Proinde ego memoria repe-
tens, cum mihi Apollodori tui Athenien-
sis Grammatici græcum exemplar latini-
tate donandum quàm libentissimè conces-
sisti, qualem, quantatnque de Ægij studijs
opinionem animo tuo iamdudum perce-
pisses, apertissimè indicasti, nec non tuo
quasi iudicio, me omnibus tanto labori ve-
lut suffecturum declarasti, omnium quidē
ingratissimus esse censerer, si cui potius al-
teri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio sus-
ceptum laborem, ac demum ad finem, Dei
Opt. Max. benignitate perductum, nuncu-
pandum existimem. Non defuere ingenuè
fateor, & grauissimi quidem viri, vtriusque
nostrum cum amantissimi, tum etiam stu-
diosissimi, qui suaderent vt absolutam hanc,
& à te mihi iniunctam olim provinciam,
amplif-

amplissimorum Patrum cuiquam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolà certe aliquam æruscarem. Ego verò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper abhorruì, ijsce Lænatis, ac Pompeij ingratis factis explosis, Minucij, & Culeonis gratum, piumque opus imitatus, ijsce inquam amicis, *τῆς ἀχαρίστιας* vitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, vitandum censeo; neque hac contumelia, iniuriaque Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iam pridem ad me venit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciā? Veniat igitur ad te, ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem. At, si per Ægium, serius, quam volebas, ad te redit, nihil est, quod illi succenseas, atque eo secum nomine expostules, quandoquidem in eo verendo, expoliendo, exornandoque, atque illustrando, longiore temporis cursu opus

fuit. Incredibile est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facesserit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inpersus erat; vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna ac diurna manu versare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis, abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogantia verbis) de me in Apollodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in communem studiosorum vtilitatem; vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidem natator enataisset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergendique discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo, commenda.

A P O L -

3

APOLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI
BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE.
Liber primus.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis vniuersi imperio præsuit, quique ducta vxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt.

Post hosce autem è Cœlo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cœlus victos deiecit in tartarum. is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cœlo terram abesse ferunt.

Cœlus item ex eadē coniuge procreauit Oceanum, Cœn, Hyperionē, Crium, Lapetumq, cognomento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbem, Dionēque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimè ferens,

A 5 filiorum

*filiorum in tartara deiectionem internecionem, Titanas, ut patrem dolo aggredereantur, inducit. Saturno-
que adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præ-
ter vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, &
Saturnus præfecta Cæli genitalia deiecit in pelagus,
deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erin-
nyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra enatae sunt. Cælo
demum è Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari
profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio
suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compedi-
tos demisit in tartarum, Rheam inde sororem sibi in
matrimonium copulauit. Post ubi Calus, ac Terra
illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædixe-
runt, singulos, ut quisque in lucem prodibat, atque
nascebatur, ita deuorabat. Et Vestam prius, Cererem
deinde, & Iunonem: post has Plutonem & Neptu-
num deglutiuit. Quamobrem irata coniux Rheæ in
Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat profi-
ciscitur, ubi in antro Dibræo illum parit, & Cureti-
bus, Adrasteæque, ac Idæ nymphis Melissarum fi-
lijs alendum dedit: Hæ vero Amalthææ lacte pue-
rum educunt. At Curetes in antro armati infantem
asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem
Saturnus audiret, concutiebant. Rheæ vero inuolu-
tum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum
dedit.*

*Mox, ubi Iupiter iussa, atque integræ fuit ata-
tis, Metin Oceani filiam sociam capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus
lapide*

lapide prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioui, sin Tartarum deiectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iam tum etiam Cyclopes Iouem tonitru, fulgetraque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detruſos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto idem rerum imperium sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem celi regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterum Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum, terna millia. Asia, Styx, Eleſtra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna, Crio ad hæc & Eurybœa Pluti filie nati sunt Astræus, Pallas, Perſes.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet. Prometheus item, & Epimetheus, ac Menætius, quem in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detruſit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chiron geminus centaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Venti, & Astra. Perſes ex Asteria Hecatem genuit.
Pallanti

APOLLODORI.

Pallanti, & stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiurandi religione decorauit: quod ipsi contra Titanas, vna cum filijs opem tulerit.

Ponti vero & Terra hisunt filij, Phorcus, Thaummas, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumate autem, & Electra Oceani filijs natae sunt, Iris, Harpyia, Aello, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignuntur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: vbi de Persei rebus conscribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filiae fuerunt: quæ hisce nominibus appellantur, Cymothoe, Spiò, Glaucothoe, Nausithoe, Halia, Erato, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dotà, Pherusa, Galatea, Aetæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesæure, Eucrate, Proto, Plo-to, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Isæa, Derò, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Cetò, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiscetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratiæ, Aglaia, Euphrosynen, & Thalia: De Styge Proserpinam: & Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Cliò, Melpomene, Euterpe, Eratò, Terpsichore, Vrania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & O Eagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharædicam exercuit: cuius cantu lapides, arboresque promouebat. Hic, post Euridicem coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoque persuasus, ei reducendæ vxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto vt inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cum iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen vxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysteriis, inuentis, discerptus à Menadibus ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

Cliò Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphæ filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, cum
fidibus

APOLLODORI.

fidibus clarus, de cantu Musas prouocauit, omniumq;
concubitum victor, victus autem illarum arbitratus se
multatum iri paciscitur. Musæ itaque superatum Tha-
myrin oculorum luce, & citharædica priuant.

Ceterum Rhesus fuit Euterpes, ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtrun-
cavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum esse scri-
bunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At
Melpomene, & Acheloo, Syrenes: de quibus ubi de
Ulyssæ agetur, dicemus.

Iuno citra cuiusquam concubitum peperit Vol-
canum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue na-
tum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vin-
cula coniectæ opem ferentem de calo præcipitem de-
dit. Nam coniugem, quod Herculi ad Ilium deua-
standum nauiganti tempestatem intulisset, ex Ulym-
po suspenderat, Vulcanum verò in Lemno insula deie-
ctum, & eo casu claudum factum Thetis seruauit in-
columem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti formas,
quo illius vitaret amplexus, immiscetur: Quam cum
gravidam esse persensisset absorbere occupat, quoniam
post natam ex caprellam, filium se parituram dicebat,
qui cali dominatione potiturus esset. Id futurum ve-
ritus eam absorbit. Vbi vero pariendi tempus aduenit,
Prometheus, siue, ut alij tradunt, Vulcanus eius caput
securi percussit. de quo illius vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exiliuit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus *Asteria* fugiens *Iouis* complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ *Asteria* vrbs prius appellata fuit, postea *Delos* nomen accepit: Siquidem *Latonam* ab *Ioue* compressam per vniuersum terrarum orbem *Iuno* insectata est, donec *Delum* peruenit, atque ibi *Dianam* prius peperit, qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit, *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus, à *Pane Iouis* & *Contumeliæ* filio *Delphos*, (quo tempore *Themis* illic oracula dabat) se contulit. At cum templi custos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto *Deus* templum occupat, neque longo post tempore *Tityum* quoque *Iouis* ex *Elara Orchomeni* filia natum interemit, quam *Iupiter* ubi impleuit, *Ionis* metu sub terram occuluit, conceptumque filium *Tityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in *Pythonem* contendens, *Latonam* conspiciatus, eiusque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij *Tityum* sagittis conficiunt, qui vel mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam *Marsyam Olympi* filium occidit. hic enim, cum tibiae inuenisset, quas *Minerva*, quod in formem vultum efficerent, abiicit: *Apollinē* de musica prouocare non dubitauit, Hoc de compacto in certamen descendunt, & victor arbitratus suo de victum afficiat.

Inito

A P O L L O D O R I

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idemque vt Marsyas faceret, imperauit : quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstantior est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit.

*Sed, & Diana Orionem in Delò necauit. hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidem uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detruxit : Quique cum remeasset in Chium, Meropen O Enopionis filiam in cōnubium postulauit: Hunc O Enopion perebrietatem somno sepultum ex-
t. cavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam ætariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem Solem vt ductaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excales-
ctus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde con-
festim aduersus O Enopionem contendit. Sed & Ne-
ptuno quidem Volcani artificio subterraneum domici-
lium fecit. Ad hac Aurora eius amore capta Orio-
nem rapit ac secum in Delum transtulit : Nam Ve-
nus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam
ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem,
quòd Dianam, vt secum disco luderet, inuississet, occi-
sum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi vni
è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Dia-
na sa-*

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, qua Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eā Iouis adiūmēto furtim rapuit. At Ceres accēsis facibus, noctes, atque dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata calum reliquit, mortaliq̃ue assumilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo ma-
rore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: inde ad Celeum iam tum Eleusini-
um Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cū, ut assideret, rogaretur, anus quæ-
dam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. la-
cessiuit: eaque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licētiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ce-
res alebat, quem cū immortalē facere uellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adi-
mebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quā credi posset, adoleſcebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cūque igne coopertū deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocircā puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanira nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq³ concessit, quod per aërem vectus uniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemū, Eleusynis inquit, filiū: ad eū enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Occano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cūm quid manderet, minime prauideret, id ipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyre filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue super imposuit saxum apud inferos.

Sic demū Proserpina tertiā singulorū annorū partē cū Platone manere cōpellitur. Quod superest illi cum superis degendū erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Calo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, promissū è capite capillo, & proluxa è mento barba præditi esse videbantur, & angustos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreis cāpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferūt. In cālū saxa, atque accēsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyriōnē, & Halcyonē omnīū faciliē principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantū posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra presensisset, ne mortalis cuiuspiā viribus gigantes occideret, remediū quærebat. Tū Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderet imperavit. Ipse itaque remediū ne Terra comperiret anteuertens pracidit. Siquidem ad se cōsilio Palladis Hercule sociū accersivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonēte ipsum extra Pellenam urbem abstraxit: & sic eum obijisse traditur.

Porphyrionem autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tū Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ cum sibi peplū discindi, ac vim parari videt, opem quæritat. Tū gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trāsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo launū Ephialta oculū, dextrum Hercules sagittarū ictu effoderunt. Eurymachum vero querno telo peremit. Clytiū ab Hecate, seu potius à Volcano eādenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hūc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea tetus pugna confecit Hippolytum. Gratianem Diana, Agrium deinde Parca, & Thoonem aeneis clavis pugnantes contuderunt.

Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit. Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul, atque ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenus immensa humane forma magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput saepenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperum usque, & altera ad orientem pertinebat. Ex his centum draconum capita eminebāt: in cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad uerticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum.

Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa, proluxaque ventilabant. Igne oculi emicabant. Talis itaque, tantusque Typhon candentes in calum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Di in calum prospiciunt irrupentem, acti in fugam in Aegyptum pro-

properabant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est, ibiq; cum faucium esse cognouisset, manus cōseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, ei que Harpe adempta pedum, manuumque nervos dissecuit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cūm peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & nervos praeisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera haec erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Aegipan nervos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eūque aditum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, ubi Parca, quem Deus insecutus est, frustrata sunt. Nam, cūm sibi in animum induxisset, se valentiorē fore, matura, ac mitia potu gustavit. Proinde cūm Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaeque ad Haemum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipso monte sanguinis exundant: à quo

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quiq; cum per Siculum mare fugere incæpissent, Iupiter Aetnâ Sicilia montem super iniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequenter fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hætenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigendumq; dedit. Scythiae Mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie devolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc poenam Prometheus dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberavit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandora filiam uxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dii finxerunt. Post, ubi prolem aneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam trasigendam rebus necessariis inpositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusus de celo imbribus, maximâ Gracia partem cooperuit, ut quidquid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mōtes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tēpore Deucaliō novem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum, demum appellit: ibiq; post imbrum pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiētibus opem ferre cōsuevit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factio Deucalion humani generis reparationem deprecatur, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrha iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque γαῖα, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei γαῖα enim Latinis lapidē significat. Porro ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quē ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellenē vero, & Orscide nympha Dorus, Xuthus, & Æolus. Is quidē de se Hellenas qui postea greci vocati sunt, nominavit, filijs, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit, & Ionem, à quibus Achivi, & Iones nuncupantur.

*Dorus autem, qua trans Peloponesum est, terram
nactus, incolas suo de nomine Dorienfes appellauit.
Æolus verò locis Thessaliã proximis imperans,
populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta E-
narete Deimachi filia, septem ex ea filios procrea-
uit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmonẽ
Deionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias
quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycẽ,
ac Perimedẽ. Ex Acheloo vero, & Perimede Hip-
podamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone
Antiphus, & Aëton nati sunt.*

*Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi
in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti
fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse præ-
dicabat: hac verò Ionem virum esse sibi iactitabat.
Vtrũque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hũc
in mergum transformauit.*

*Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Opopeũ, Aloẽũque, & Triopẽ genuerũt.*

*Sed Aloẽus Æphimediã Triopis filiam, qua
Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continen-
ter ad mare se conferens, & haustos manibus flu-
ctus intra sinum ferebat: quæque à Neptuno com-
pressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos
Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudi-
ne cubitum, longitudine verò vlnam increſcebant:
qui ubi nonum expleuere annum, latitudinem cu-
bitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem
adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proin-
de*

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam imposito, eum in modum calum conscensum ire munitari. Ingestis ad hac montibus de mari cōtinentem, de q³ terra rursus maria se reddituros dicitabāt. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in cernam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferā collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderūt.

Ad hac Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Eolensibus è Thessalia Elidē transmigravit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quaecunque vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalem sibi iuventutem concedi postulavit.

Ceterum Eolus Endymionis, & Seidis Nympha, aut Neidis, siue, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthie, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipoete, suo de nomine terram Etoliam appellari censuit. Sed ex Etolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Etolia urbes, nomen acceperunt.

Pleuro ducta uxore Xāthippe, Dori filia, Agenorū procreat, & filias Steropen, Stratonicenq̃, & Leophontem.

Calyaon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaſten, & Protogeneam, ſuſcepit, ex qua, & Marte naſcitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicaſten Calydōne natam coniugē duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, qua de Marte marito, Euenus, Molum, Pylum, Theſtiumq̃ conceptos peperit.

Euenus ſanè Marpeſſam, quam cum Apollo ſibi collocari in matrimonium quariraret: Idas Aphareis proles, ſumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru inſequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque aſſequēdi voti compos factus equos ingulauit, ſeq̃ ipſum deinceps in fluuiū præcipitem dedit: eiq̃ Euenus nomen inditum fuit.

At ſda Meſſenem proficiſcenti obuiam factus Apollo virginem auſert, qui cum inter ſe de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum licē dirēpta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne ſe anum factam Apollo deſereret, Idam ſibi virum eſſe maluit.

Theſtius vero ex Eurytkemide Cleobœa filia feminei ſexus quidē, Althaam, & Hypermnēſtrā ſuſtulit: mares autem ſphiclum, Eubippū, Plexippum, Eurypylumq̃ creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Ocneus, Agrius, Alcathous, Melas, & Leuco-

Leucopæus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thestis filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, qua nupsit Andramoni, ac Deianiram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicavit.

Sed Althea ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iti, cum stipēs in foco accensus perustus fuerit, quod ubi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asservandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent, rerum primitias Oeneus dys omnibus, una tantum Diana per obliuionem pratermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram colit, ac in ea sata fieri minimè sinebat, pecorâque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, eique, qui feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui verò ad aprì venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Leda filij, Lacedemonij. Theseus Aegæi Atheniensis. Admetus Pheretis domo Pheris. Ancaus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iason Aesonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Larissæus. Pelæus Aëaci à Phthia. Telamon Aëaci Salaminus. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schæneï ab Arcadia. Amphiaræus Oiclei Argivus. Quibus cum & Theseij filij conuenerunt: hos, ubi coisissent, Oeneus nouem dies hospitio suscepit: Decimo autem post die Cepheum, Ancaumque, ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatre Idæ, & Marpessæ filie maritus, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, iam cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde vero, cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Pyleus, atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit ab illa vero Amphiaræus aprum in oculo vulnerauit: inde Meleager transosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
Theseij

Thestij filij, quòd viris presentibus femina premia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere nolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Althea marore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nonnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eum vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus admoenia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, ut patria laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore, persuasum tandem domo exisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit pugnando, in humanis esse desisse. Post autem Meleagri interitum, Althea, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuū deplorantremulieres in aueis sunt commutate.

Oeneus, Althea ubi è vita discessit, Peribœam. Hipponoi filiam duxit uxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amyrncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longe, aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo viuatam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq, Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmaonidem tragædiam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalū, Hyperlaum, Antiochen, Eumedē, Sternopē, Xanthippum, ac Sthenelum, ut vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicā impingente confugisse ad Arginos, Adrastumque adisse, ductaq, eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellū profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Therrippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopæus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam uiuentem adhuc Oeneū in uincula cōiecit ū flagris cadebāt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cū altero clāculū, Agrij quidē filios præter Onchestum, Therrippumq, omnibus è medio sustulit, quoniā illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnū, cum iā senio

senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum Oeneumq³, in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum enaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia seminem occiderunt.

Verum vita functum Diomedes Argos translatum : hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoe, sepeliuit : & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue (ut alijs placet) Egialei, contra Thebas, Troiamq³, bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Aoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filia vero Hellen, & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit : de qua Learchum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cū filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo cū per aerem veherentur, quidquid terra, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Acetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Acetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit, Hic autem Iovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, & eius pellem Aeeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clavis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aeeta filios quattuor extulit, Argum, Melanē, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irā, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta intemit. Ino autem Melicertam secū ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cū multum terrarum peragrasset, lupis, qui ovium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cū illi vidissent, quæ dila niabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exadificato à se nomen Athamantiam im-

imposuit, Deinde Themistonem Hypseï filiam cepit uxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoom genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi uxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igni nomã Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq; ubi in summa reportauit: de integro mox ad igna deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quòd occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit uxorem: qua illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erecththi filiam sibi coniungauit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarus filij orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amycla filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polyde-

Item, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliā habitauit, at reuersus ipse in Elidem, urbem ibi cōdidit. Qui cum contumeliosus suopte foret ingenio seq³ Ioui adequaret, sua ipsius impietatis poenas luit. Nam se Iouem esse pradicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus aeneis agitans tonitrua se concitare dictitabat, necnon iaculans in calum ardenteis faces fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum Iupiter fulminat: urbemq³ ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus solo aquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcidice, qua, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluentia continenter accedens propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumpta Enipei forma cum ipsa concubuit. Hæc autē, cū geminos clāculum peperisset, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equarijs pastoribus prætereuntibus, equarum una, cum infantium alterum ungula, casu quodā tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, &, cui liuidula reddita est faciei pars, Peliam nominauit, quasi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iustam, integrāque atatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectā perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quæ tamen si intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eamque ob rem nullo vnquam honore Pelias Iunonem affecisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigrauit, & Pylo urbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronē puellam genuit, sed inares hosce, Taurum, Asterium, Pylæonem, Deimachum, Eurybium, Epidæum, Eurymenem, Eua-goram, Alastorē, et Nestorem, & Perichlymenum cui iam Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta uxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Perseum, Straticum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, ut quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmoni filiam cepit uxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis adibus quercus existeret, in eaq³ serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, atqui serpentium partus educauit: qui cum ad instum corporis modum succreuissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq³, ac perterrefactus, supernolitantium auium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus pradicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Nelei filiam uxorem depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam urbem custodia canis seruabantur, ad quæ neque mortalium quisquam, neque ferarum vlla proximè accedere audebat, Quare cum vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit imploradum: Id illi Germanus se præstaturum pollicetur, eiq³ Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum planè exactum in vinclis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

rationem ad Phylacen contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, tere dinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quātum è trabe derosum esset, percontante, domesticis tere dinibus tū mīnimum superesse respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vixdum factò, domicilium illud corruit, id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bonos recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorūque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auēis enocauit, ad quē cūm vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro secesspita præsecās nō procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrium locauit.

Quare puer metu perculsus cūm sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, secesspitam defixit, eāq; obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturū. Hac à vulture prædoctus Melampus secesspitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinavit, eī is Podarcē filium procreauit, ac bonos Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

A P O L L O D O R I

in coniugium collocavit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quo etiam cum Biante fratre cōmigravit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lyfimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphirao. Parthenopaus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigavit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, femineique quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autem Agialeum, Cyanippumque habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessalia condidit: Admetum, ac Lycurgum procreavit, Lycurgus circa Nemeam habitavit, Qui ducta Euridice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore Opheltē cognomento Archemorum genuit. Ceterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cōductus seruiuit, quo tēpore Pelia filiā uxorem deposebat. Pelias ab eo currū, à leone, & apro trahendū postulat: Admetus Apollinis ope leonē, & aprū iūctos ad regē perduxit: & Alcestin capit, qui cū in nuptijs de more sacra faceret, Diana immola-

re oblitus, aperto thalamo, magnū draconū globum inuenit. Cui tū Apollo numinis irā placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, ut, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tū mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut vxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, ut quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æsone, Crethei, & Polymedes Autolyçi, filio natus folcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedē duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam, cum in littore Neptuno immolaret, cum permultos, tum etiam Iasonem eò accersiuit. Is verò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Aneurum amnem trayciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius eum accedit, rogatq; Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo pradietum fuerat, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadā superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malū veniret

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem respondit Iason, quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luo viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inuitavit. At is Minervae consilio navim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis silvae accomodavit. Navi itaque confecta, Iasonem scitantem oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregarat, quorū nomina haec sunt. Typhys Haegny filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Borea filij. Caëstor, & Pollux Iovis. Telamon, ac Peleus Aëaci. Hercules Iovis. Aëgei Theseus. Idas, & Lynceus. Aphareus. Amphiaræus Oiclei. Caneus Coronus. Palæmon Volcani: Aetolus. Cepheus Alei: Laertes Arceus. Autolycus Mercurij. Atalanta Schœneus, Menæcius Aëtoris. Aëtor Hippasus. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Ancæus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pæas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichlymenus, Nelei. Angeas Hely. Iphycus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Penelus Hippalmi. Leitus.

Leitus Aleētoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis. Aſterius Comata. Polyphemus Elata. Hi igitur nauarcho Iaſone euecti in Lemnum appellant.

Hac inſula tum viris omnibus orbata Hypſipyles Thoātis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hāc fuiſſe legimus: Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, qua ea de cauſſa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas ſubigebāt. Tum Lemnia quòd à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros, ſuum quæq; ingularent, vna tamen omnium Hypſipyle Thoantem patrem abſconditum, ſeruauiſſe. Mox Argonauta in Lemnum, qua tum à mulieribus tenebatur: appulſi, illis admiſcentur. Hypſipyle vero ab Iaſone compreſſa Euneum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benigniſſimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reſlantium ventorum impetu noctu neſciꝝ rursus Doliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelagiicorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (cōtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Caſis itaque Dolionū pleriſq; & Rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detoſo ſibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo facto abiire: nec longo poſt tempo

C 5

re in

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus ob eximiam ipsius formæ præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam uterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verum Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse sed apud Omphalem seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit: Dionysius Herculem & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, is Amycus cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum castribus contendere coquebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucem impetum fecissent, abreptis
armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq³, in fugam actos obtruncant. Hinc autem auecti Salmydessum, quæ Thracia vrbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq³, excecatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filijs à Colchis in Græciam, nauigationem significasset. Ad hac etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus.

Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à celo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero ubi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per ærem insequuntur. Ceterum planè Harpyis Boreæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed &
Borea

Borea filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ellopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque peruasit. Ea nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas peruenisset, iter conuerit: qua ubi litus attigisset, pro labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Borea filios, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quidquam passas fuisse, quod iureiurando, nihil post illa in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum poenae reliquam Argonautis navigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, qua cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum praeedicabant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam praecepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent, si vero illa interisset, nullis inter petras viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta naui discedunt, & cum proximè Symplegadas peruenissent de prora columbã dimittunt, quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeñtes deterferunt. Observato igitur scopulorũ recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce naus transmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Ancæus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein præteruerti Thermadontem, Caucasumq;³ ad Phasim amnem venerunt. Hic terra Colchica flumen esse perhibetur. Naui in portum delata, ad Aecten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddendum, cohortatur, quod se redditurum Aectes pollicetur, si solus arripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui creis præditi pedibus ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerva dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum
Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quam arte tauros subiugaret, Medea ardentissime deperire incepit: Hæc erat Aëta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum iuret, pollicetur. Id ubi præstiturū se iurauit Iason, pharmacum, quæ tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia Iasum iri asserebat, sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides coniceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos intercrimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos multa cum flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest, ut vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aëtes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad unum omnes occidi studuerit. Quod ubi

Vbi Medea rescivit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auehuntur. Ceterum Aeetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim dixidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepeluit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Absyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inicit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desitutam esse, quam in Ansoniam profecti Absyrti necis ergo à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya, Galliaq; littora prateruerti, & per Sardinia pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Eacam contendunt ubi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orphenum, quod contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scylla^q, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu incolumè nauim transuexit, Siciliam itaque prateruecti, ubi Solis boues inerant, in Corcyra Phaeacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argonauim nusquã inueniunt, horum alij Phaeacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaeacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeam^q ab Alcinoos reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoos coniux Arete antevertens Iasoni Medeam coniungauit. Hinc igitur Colchici cum Phaeacibus simul habitare statuerunt. Argonauta vero cum Medea in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Menetium impetens secundum iugulum sagitta percussit, eum^q in mare deturbauit. Hi vero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarunt, ubi Apollini Egleo aram statuunt, ibiq^q peractis de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Qua vero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerāt, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci erisue genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Aeneus fuit, idémque ab alyis Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce vene cuncte clauus aeneus affixus esse videbatur. Hic igitur Taluster in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonauim praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant Medea poculis ad insaniam reductus excessit è vita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq, ex eius corpore effuso sanguine ipsum obiisse narratur. Nec desunt, qui illū à Pæāte sagitta in calcē vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unā illic non amplius morati Argonantes ad Eginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in Iolcū, quarto denum mense post initam velleris aurei expeditionem, peruenerunt. Verum Pelias, quod Argonautarum reditum hand equo animo ferret de

D Mefone

Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem conscissere quarit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium iugulavit. Interea redit Iason, ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum de iniurijs, quibus erat affectus, alienum sibi cum eo expostulandi tempus foret, occasio nem expectandam esse censuit. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus in Isthmum nanigavit, ac navim Neptuno dedicavit. Inde Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa: regis filias Asteropeam nempe, & Antinoë ad patrem necandum, elixandumq₃, suasu inducit suo, atque eundem in vitam mox ætate iuvenem suis se veneficijs reuocaturam esse pollicetur, Idq₃, ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum elixatumq₃, agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq₃, concisum elixant. Acastus autem unà cum Iolciensibus patrem sepelivit: Iasonemq₃, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucon Creon Corinthiorum Rex filiam Iasoni despondisset, eam dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq₃, illius in ipsam animum, subinde detestata, uxori

qui-

quidem pepulum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nepem, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoq^{ue} profugit Athenas, qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthi multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolauit Athenas, mox ibi Egeon nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eycitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam uniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, quæ cum Acetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

D 2 APOLLO-

APOLLODORII ATHE- NIENSIS GRAMMATICI

Bibliothecæ, siue de Deor. ori-
gine, Liber 11.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

 Voniam vero Deucalionis genus, ac so-
bolem enarrauimus, Inachi deinceps
explicemus. Inachus igitur ex Ocea-
no, & Tethye procreatur, à quo Ina-
chus Arginorum flumen nominatus est. Itius,
& Melisse Oceani filie Phoroneus, ac Aegialeus
filij fuerunt. Aegialeus tamen si nulla de se prole re-
lictâ sit extinctus, Aegialeam tamē ab eo, cui præ-
fuerat regioni, dictam fuisse terrā legimus. Atque
Phoroneus terra, cui postea nomen fuit Pelopon-
neso, totius imperio potitus, ex Laodice nymphea,
Apin, & Nioben procreauit: Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem regnò, ut cuncta gerēs
ac plane tyrannica manu administrans Pelopon-
nesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is de-
mum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus si-
ne liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sara-
pis appellatus est. De Niobe autem, & Ioue, quam
primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est.
Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus
esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomē fuit
impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenā
refert

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Pelopōnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne Strymonis, ac Neera filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā devastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. Adhuc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari, ac Terræ filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon, complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Junonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cū violatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformavit, cū qua Iupiter se concubuisse abiuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custo-
diendam dedit. Hanc autem Asclepiades Are-
storis, Pherocydes vero Inachi, sicut Cercops Argi,
& Ismenes, qua Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acu-
silauis è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse re-
fert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenaeco loco erat
alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio, ut fur-
tim abduceret, imperasset, idq; ab Hierace dete-
ctū fuisset, neque calari amplius posset: lapide per-
cussus Argum peremit. Hinc itaque Mercu-
rius Argiphontes cognomētum accepit. Iuno de-
mum bouem æstro concitauit. Quo factō ea pri-
ma in sinum ab se Ionium appellatum, penetravit.
Mox per Illyridem progressa Helum transcen-
dit, ac per ea tempora traiectum Thracium nomi-
natum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranauit.
Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimme-
riam terram, cumq; per continentis multum, deer-
rasset, multaq; Europa maria, atque Asia plura
tranasset, in Ægyptum tandem peruenit: ubi
pristina forma recepta ad Nili fluentia Epaphum
peperit. Hunc Iuno, Curetes ut alicubi pue-
rum occulerent, precibus impetrauit. Quod fa-
ctum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io in-
terim ad filium, sese vestigandum accingit. Qua
cum Syriam propè uniuersam peruagata esset,
quod illic Bybliorum Regis uxor filium educari
significabatur, & tandem Epapho inuenito in
Ægyptum remeauit, ac Telegono, qui tum Æ-
gyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Jsin vocarunt Egypti, statuam collocavit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Egyptiys imperās Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq, uxoris nomine cōditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq, Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est.

Ceterum ex Libya, Neptunoq, gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: ubi, & magna sobolis auctor extitit: quare de eo in praesentia dicere super sedebimus. At Belus, quod ex Egypto minimè discessisset: Egypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua sibi filios geminos procreavit Egyptū nempè, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq, etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Egyptumq, ad Arabiam habitādam misit. Qui, cum deuastasset Melampodium terram, eam Egypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filiae totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios prater unum, aut alterum filiarum suarum opera necavit, nā ex oraculo cadē sibi ab eorū uno imminere acceperat, metu percussus Minerva

consilio nauim nominatam ab eo de filiarũ suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-
remen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au-
fugit. Inde in Rhodum appellens Minerva Lin-
dia statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit,
& huic regnum tradit Hclanor, qui tum Argis re-
gnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius
nomine incolas Danaos appellauit) sed quod
ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Nep-
tunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam
Minerva terram esse testatus est, filias suas inte-
rim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã
disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dor-
mitantem offendit: Quare ille somno expergesa-
ctus puella ineũda miro desiderio capitur. At Nep-
tuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amy-
mone autem cum illo cõcubuit eiq; Neptunus Ler-
naeos fontes indicauit. Porro Egypti filij Argos
profecti ut mutuam inter se similitatem compefce-
rent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in ma-
trimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul,
quod parum crederet eorũ pollicitationibus, simul
quod fuga, exiliq; sui reminisceretur iniuria, nup-
tias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hy-
permnestram igitur natarum maximam Lynceo,
& Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex con-
iuge Regina Argyphia Egyptus extulerat. Inde
suam quisque sortiti sunt.

Busris quidem, & Enceladus, Lycusq; ac Dai-
phron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scaam, Danao ex Europa Regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam; Agenor Cleopatram, Asteriam Chatius, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedesam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phoebe nata sunt, Agaptolemo Pirene, Cercestis Dorioni, Eurydamanti Pharte, Aegio Mnestra, Eubippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obtulerunt: hi septem à Phoenissa coniuge orti sunt: at puella, quae Aethiopes erant, quod cognominis essent Mephidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nymppha, filij duodecim nati erant, cum totidem Polyronis Naidis filiabus. illorum haec sunt nomina: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Ha vero sunt ex nympha natae Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glauippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Aegypto nati sunt, eas, quae de Pieria genitae fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphanti obtigit Aëtea, Oeneo Podarce, Aëgypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocyete Lampo, Pylarge Idamom. Octo autem notissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natus: Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celeno: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephaestine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos Danaï filia datis à patre pugionibus. somno sepultos, suum quæque, sponsum occidunt, una tamē modo excepta Hypermnestra. Hac. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisset, incolumē asseruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præsecta sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora uero ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva, Mercuriusque, Iouis imperio expiariūt. Demum postea Danaus Hypermnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas uictoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic quod longauus esset, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed ipsi tandem aliquando obisse contigit, uel eo mortis genere, quo alios defungi maestissimè conspiciebat. Verum antequam è uita decessit, ut Tragico- rum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei filiam

liam sibi uxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesionem cepit. De qua Palameden, Oeacem, Nausimedontem gignit.

Lyncens autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinea filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prætus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prætum Argis exegit: qui ad Iobatam in Lyciam peruenit, sed, ut alij produnt, ad Amphianaetem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragœdiarū scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quā ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerūt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prætus Tirynthe. Ad hac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaë gignit. Prætus vero de Sthenobœa Lysippē, Iphinoenq; & Iphianassam, quæ cum adulta iā ætatis essent, in insaniam cōciderūt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulachrū nihili fecerunt, Sic itaque furore percita per omnē Argiuorū terrā decurrabāt. Inde ite-

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuerſa nullo nõ dedecore labefactata per deſerta diſcurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, qua fuit Abantia, vaticinandi cognitione inſignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, ſe virginibus ſanitatẽ reſtituturum pollicetur: ſi tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mercede deterritus, filiarum cura minimẽ aſſentitur. Quocirca virgines longẽ maiori veſania concitantur, immò vero etiam illarum veluti contagione offenſæ reliquæ mulieres cum virginibus ſimul furere, etenim deſertis proprijs adibus in ſuos ipſarum filios deſcendebant, atque in deſerta ſe fugientes abdebant. Cũ vero id calamitatis genus indies magis increſceret: poſtulatã mercedem Proetus Melampodi ultrò conceſſit. Tum ille eas ſe curaturum eſſe promittit, ſi regni tantũdem fratri ſuo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus, ne, ſi filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, poſtulatũ aſſenſus, filias Melampodi curandas commiſit. Quare Melampus, adhibitis validiſſimis adoleſcẽtibus eiũbilatum ſimul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipſas in Sicyonem eſt uſque inſecutus. Haſ dum perſequeretur, Iphinoe natũ maxima vitam cum morte commutauit. Reliquæ vero repurgatæ veſania reſipuerũt: Harum demum, Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocauit: neque longo poſt tempore

Mega-

*Megapenthē filium genuit. Ceterum Bellerophō
tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam
Deliadē fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenē,
aut, ut alij volunt, Alcimenē peremisset, ad Pro-
tum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem
cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea diceba-
tur, deperiret, submisit, qui illam de concubitu in-
terpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè con-
sensisset: Sthenobœa Proeto Bellerophontem quæsi-
ti concubitas insimulauit. Præter, uxori credulus
dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Vt
Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates
re cognita, illi ut ad Chimeram extinguendam
erit, imperauit. Siquidē ita tuenem à fera perditū
erit arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne
multorum quidem viribus facile perdomari pote-
rat. Nam prima in parte leo, postrema draco, me-
dia vero capra esse videbatur, quæ flammæ euomo-
bat, ac proxima quæq; disseperebat, pecoraq; infi-
ciebat. Hæc in trium bellicarū viribus sub vna dun-
taxat natura communita erat. Atque hanc ipsam
Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari curā
enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidnā
id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur.
Conscenso igitur Pegaso, quæ ex Medusa, ac Nep-
tuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes,
sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impere-
bat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem
in Solymos pugnaturum misit, ubi & id feliciter
exegit*

exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci impe-
rauit, Quibus item deuictis collectam Lyciorū in-
uentus ē, quæ ceteris præcellere videretur, in insidijs
cōsidere iubet, atque ita Bellerophontē occidi præce-
pit. Vbi autem & hosce ad unum omnes ab eo cafos
accepit, admiratus iuuenis præstantiam, Iobates lit-
teras illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret,
rogauit: Eiq; Philonocem filiam uxore dedit. Qui
denum, cum fato concessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successorem instituit.

Interim Acrisio de maribus filijs oraculum scisci-
tanti, numen respōdit, puerum de filia oriturum ef-
se, qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius
pertimescens aneo sub terra cubiculo constructo, in-
clusam Danaē custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli
tradunt, vitiauit Prætus: unde inter se orta cōten-
tio est: sed aliorum testimonio proditur: Iouem in
aureum imbrem transmutatum per impluuium in
Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox
vbi Perseum de filia natum esse cognouit Acrisius
ab Ioue compressam filiam minime credens, eam
vna cum filio in arca lignea conclusam in mare de-
iecit: quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset:
Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum
Polydectes vterinus Dictyis frater, Seriphi Rex,
Danaes amore correptus, cum ea (Perseus. n. in
virilem ætatem peruenerat) potiri nequireret, ami-
cos, quibuscum & Perseum etiam conuocat, ijsq;
ab Hippodamia Oenomai filia nuptias erantum se
celebra-

celebraturum edicit . Cui tum Perseus: *quanam inquit in re conficies eranium ?* equo Polydectes respondet . Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite . Tum Rex, contra nihil subiecit . Mox vero, ab alijs equos exposcit, sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperauit . Tum Perseus Mercurij, ac Minerva ductu Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino . Haec fuere Ceti, & Phorci natae . Gorgonum sorores ab ortu ipso statim anus factae, vnoque tres oculo, & dente vno praeditae, quibus, & vicissim inter se utebantur . Haec, ubi positus est Perseus, reposcentibus illis, se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas, ipsa duceret, viam monstrarent . Erant autem hisce Nymphis talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant . Id Pindarus, & Hesiodus in Clypeo, ubi de Perseo, sic ait.

*Horrendae totas scapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq; intra cibis latet.*

Nam cibis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur . Ad haec Origi galeam, adhibuit . Restitutis itaque Phorcibus & dente, & oculo, quod viam demonstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quae cupiebat humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodauit, postremo galeam capiti imposuit . Haec igitur tectus, quoscumq; voluisset, ipse inuisus alijs,

alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinā
barpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgo-
nas dormientes deprehendit.

His autem Euryala uni, Stheno alteri, tertiāq;
Medusa nomen fuit. In quibus solam Medusam
mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque ca-
put reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gor-
gonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita
dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum
esse videntur. Ad hæc manus anea, & ala aurea,
quibus conuolabant, quæ, quicumque obtuerentur,
eos in saxa omnes commutabant. Has demum Per-
seus somno sepultas adortas, cuius manus Pallas di-
regebat, auersus oculis in areum clypeum defixis,
per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat,
Medusa caput amputauit. Quo resecto Pegasus
alatus equus repente profiliuit, & Crysaor Gerionæ
pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur
Perseus reposito suam intra peram Medusa capite
recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excitæ Perseū
insectabantur, quem intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant. Quod ea Perseus contegebatur. Qui
cū in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiā
Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam
offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de cor-
poris formæ præstantia, quod se omnium formosif-
simam iactitabat, Nereidas in certamen pronoca-
uit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit.
Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnū,

&

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso perua-
stauit.

Cepheus autē Ammonis oraculo monitus, tum
demum tanta calamitati modum fore accepit, cum
Cassiopea filiam Andromedam Ceto denorādam
proposuerit. Id igitur Cepheus Ethiopum vi com-
pulsus, effecit scopuloq; filiam alligauit. Quam con-
spicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo
sese Cetū ipsum interēpturum pollicetur, si filiam
ab imminente periculo ereptam sibi in matrimoniū
collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis,
Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andro-
medam soluit. Huic non ita multo post Phineus
Cephei frater insidias parat, is qui primus iam con-
iunx designatus erat, verū id ubi rescit Perseus
cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite
ostentato in saxa repēte conuertit. Itaque Perseus
reuersus in Seriphum, matrem ad aras cū Dictye,
ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit.
Inde impetu factō aggressus Regē concurrentium
amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput
ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque
quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox
ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio
talaria, pelam, & galeam reddidit, & Gorgo-
nis caput Minervae dono dedit. Ea vero Mercurio
omnia Nymphis restituit. Ceterū Pallas in
medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt
qui Gorgonis caput à Minerva praecisum fuisse di-
E cant.

*cant. Aiunt enim eam si se pulchritudine Palladi
comparare non erubuisse : Atqui Persens, cū Da-
nae, & Andromeda Argos Acrisium visurus pro-
peravit. Is autē oraculi metu Argos deseruit, atque
in Pelasgiam terram commigravit: interea Teu-
tania Larissaeorum Rege patri iam vita functo
gymnicum certamen edituro, ad id etiam Persens
decertaturus advenit: ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisi pede percusso, actutum
eum interfecit. Post, ubi Persens oraculum iam
expletum esse animadvertit, Acrisium quidem
extra urbem sepeliit. Verū, quod Argos ad-
ilius hereditatem adeundam, qui eius opera occu-
bisset, remcare iusto quodam pudore teneretur,
profectus Tirynthē ad Megapenthē Præti filium
cū regno vicissim cōmutavit, nam illi Persens Ar-
gos tradidit, ac Megapenthēs Argiutorum regno
præficitur. Persens vero Tirynthem adeptus, Mi-
deumq;, & Mycenæ admuniuit. Porro ex An-
dromeda Persens filios habuit ante, quā in Gra-
ciā venisset, Persen scilicet, quē apud Cephæum
reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originē du-
xisse feruntur. At Mycenæ procreavit Acaem,
Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem:
filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres ux-
orem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome
Menæcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo
filia.*

*De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippo-
tho.*

*thoe gignitur, quam, cū rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq̃, Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria in-
erit, appellauit.*

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hūc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterum Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Eucres.

Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidē sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatē, Gorgophonum, Philonomum, Celaneum, Amphimachum, Lysinimum, Cherimachū, Anaclorē, Archelaū: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Stthenelo vero, & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiā eidem Euristheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nā quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui ē Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyiae, ut Alcmenes partum cohiberet: eamq̃, ut Eurystheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonē autem Mycenis cum Taphio imperantē Pterelai filij profecti, ab eodē Mestoris regnum auo materno repetūt, qui, quod ab eorum

A P O L L O D O R I

postularis maximè abhorreret Electryo, ipsius bo-
ues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repel-
lentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryo-
nis liberis Licymnius, quod puer admodum esset
adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelae na-
tis Euclares, qui naueis asseruabat, superstes fuit.
Tum, qui de Taphijs euasissent, vela vento dede-
runt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium
Regi commendarunt Ceterum Amphitryo redēp-
tas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea
verò Electryo filiorum cadem ulturnis regno simul
cum Alcmenae filia in Amphitryonis potestati tra-
dito iurifurandi religione illum prius adegit, ut ad
reditum usque filiam virginem seruaret intactam.
Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat.
Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufu-
geret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus for-
te clauam gestabat, immisit. Quae de bouis corni-
bus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vi-
ta priuauit. Sthenelus itaque hanc naetus occasio-
nem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exe-
git. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tiry-
this ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se
filij Atreo, Thyestaeq; accersitis Medeam com-
mendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Li-
cymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus,
ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea
vero Alcmenae dictitante ei nupturam se esse, qui
fratrum suorum interitum vlcisceretur: tum Am-
phitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos raptura ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, ut quamcunque feram insectaretur, occideret. Quāobrem canem, cui Lalapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thoricō, qui Atticæ terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Perseï filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecuit, Unde Pterelai morte insecta omnes ad unam insulam subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elie, Cephaloq, tradidit. Mox illi conditas sibi

A P O L L O D O R I

eognomines urbes habitatum cōmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio facto mutatus in Amphitryonis viri formā, concubuit: quaq; aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi vero Amphitryo redijt, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat, cui, cum Alcmena respondisset, quod reuersus priore nocte secum concubuiisset: à Tirestia Jouis cum uxore concubitum factum re-sciscit. Alcmena vero duos peperit filios, Joui quidem Herculem una nocte grandio rem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitata magnitudinis Jūno infantem perdituros in lectum dimisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas, lectumve iniecisse: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Antolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset
cithara

cithara percussus ab Hercule, interijt : quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autē Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, cum ad bouum armenta amandauit, ibiq³ dum educatur, & virium præstātia ceteris omnib. antecollebat. Ad hac visu terribilis erat, nēpe Iouis filius, quiq³ cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Ignē ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cū inter bouum armenta esset annum agens decimum-octauum leonem Citharoneum interfecit. Hic ē Citharone impetu factō, Amphitryonis, ac Thesii boves, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidēdi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine replet. & omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnā, eandēq³ sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellē sibi induit. et huius hiatū galea loco habuit. Redēti vero

A P O L L O D O R I

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigalve exacturi obviam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causam vectigales, tributaryve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortem suam ulcisci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boves ceterum quotannis tributi nomine ad eum mitteret. Hercules legatos ad id tributi petendum Thebas adeuntes forte quadam obviam habens, ignominia affecit, defectis auribusq;, & naribus quoque, & funiculis suas ipsi collo manus circumligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanicè pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunior vero filiam Creon Iphiclo, qui iam solam filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat,

conin-

coniugauit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Quiq; Ocaleam Bœotia in exilium eiectus habitatum concessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus: ensē à Mercurio: ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in Nemea silua casam comparauit. Post confectam cum Minyis pugnam Junonis odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cum duobus Iphicli liberis, in ignē cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primū Hercules ipsum appellauit, nam prius Alcida nomine vocabatur, eumq; Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoq; annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigrauit, ac quidquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Primū itaque illi Nemeæ leonis pellem asferre iubet: id verò animal Typhone genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem Cleonas peruenit, ubi Molorchus vir, qui manibus suis victum sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

A P O L L O D O R I

uare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui eā seruatori mactaret: si vero occubuerit, sibi tū p̄ eā velut Heroi inferius ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasitūq, leonē reperit, ac sagittis illū prius impetiuit. Vt vero nullis posse vuneribus occidi cognouit, protenta claua ferā persequitur, quæ cū in spelæum anceps cōfugisset, eius alterū ostiū obstruxit, ac per alterū irrupit in ferā, et circūpositis collo manibus, eō usq, astrictā tenuit donec eam præfocauit, impositamq, humeris Mycenæ importauit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterū Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nūquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostētare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliū sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pclopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandā imperauit. Hac intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atque agros sauebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

*Quod autē omnium mediū erat, immortale fuisse
 ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auri
 gæ opera vsus ad Lernā contendit, quò cūm perue-
 nisset,, equos sistit, Hydram in tumultu quodam na-
 ctus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare con-
 suenerat, Quā cū ignitis sagittis impetisset, de late-
 bris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu præ-
 hensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim
 circūplicita cohibebatur. Hercules capita contun-
 dens claua, nequicquam elaborabat, namque uno
 contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra per-
 uasti corporis Cancer admorso Herculis pede opẽ
 ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse
 opem implorauit. Qui cum proxima siluæ partem
 succendisset ignitis torribus renascentia Hydra ca-
 pita inurēs, eū in modū renascentiū capitum ortus
 suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud
 obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis
 lapidem superimposuit, secus viam, quæ per Lernā
 Eleunter ducit. Ad hæc Hydra corpore minutissi-
 mē conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus
 hunc Herculis laborē duodecim arumnis annu-
 merandum esse negauit, propterea quòd Hercules
 non solus: sed Iolai adiumento Hydram superaue-
 rat. Tertiū vero facinus hoc illi gerendū imponit,
 vt cornutam ceruam Mycenæ viam adferret.
 Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis cer-
 ua Dianæ sacra, Quocirca Hercules, quòd eam
 neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, an-
 num*

num totum est insecutus: Postea vero, quam fera
Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Ar-
temisium montem confugit, & illinc ad Ladonem
amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagit-
ta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per
Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diuna
simul obviam facta, cervā recipit, atque Herculem
quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiur-
gavit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū
auctorem res fuisse affirmavit, placata Dea iracun-
dia, feram vinam adhuc Mycenae importavit.

Quartum inde ei certamen imperavit, Erymā-
thium Aprum ad se vinum ferat. Hec autem fera
Psophidem usque ab Erymantho monte prorum-
pens denastabat. Hercules itaque Pholoem inter-
eundum à Pholo Centauro Silem, ac Melia Nym-
pha filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas car-
nes edēdas apposuit. Ipse vero crudis vesci maluit.
Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit,
commune Centaurorum dolium relinere: at bono
illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium re-
levit. Neque ita multo post: Centauri quōd vinum
suboluisent, affuere lapidibus armati, & abietibus
in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium,
& Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuis-
sent, Hercules accensis torribus percussos evertit:
reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecu-
tus est. Inde vero ad Chironem confugere, qui à
Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habi-
tauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiū in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere succiatus in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorū multitudo, aliis aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiēs ad Eleusinem* montē occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspiciatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem e manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingenti cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenæ inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, ut Augea pecoris finem unius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, & qui

qui Phorbantis. Hunc multes pocorum greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finem omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cōcessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, stabuli fundamentū euerit, Alpheumq; & Peneum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corruataq; immisit: ita, ut per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectū fuisse accepit, non modo mercedē pactam nō persoluebat, sed etiā quidquam se promississe negabat eaq; de re iudicum sententia se statuerum esse dictitabat. Considerantibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatum ante, quā iudicum suffragijs sententia ferretur, uti & Phyleus, & Hercules ab Elide facerent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsus, ut Eurytionem Centauro Mnesimachem filiam uxorem dare deprehendit, à quo, ut sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionē, qui ad sponsam ducendā venerat, obtrūcauit, sed Eurystheus neque id inter duo decim, certamen admisit, quippe qui mercede hoc fecisse

cisse, afferebat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autē ad Stymphalū Arcadiæ urbē Stymphalis palus multis contecta atque umbrosis arboribus addēsata, quare in hanc magna auiū multitudo, luporū vim pertimescentes ex fuga sese recipiebāt. Herculi itaque, quanā ratione aueis ē silua dispelleret, ambigēti: Fallus anea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hæc ille quassans sub mōte quodā paludem proximo aues territabat, Quæ sonitū minimē sustinentes præ metu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretensis Tauri abducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno ē mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod ē mari apparuisset. atque auiū conspicatum ipsum Tauri formam, ac specimen, tunc plunē inter hunc armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo translatum ostendit. Cetera vero sacrum, numiniq; dedicatum abire permisit. Hic Sparteq; & Arcadia uniuersa peragrata, Isthmū traiecit ac in Marathonē Attica terra profectus incolas pessimē habebat. Octauū certamen Diomedis Thracis

equas

APOLLODORĪ

equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimus, Rex fuit: Cui tum equae erant, quas mortalium corporibus pascere. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, perdomitis qui equarum praesepebus praeerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Hercules amasius, quem equae discriptum interemerunt. Hercules deinde Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulsi. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae, eo cum pervenissent, a feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Haec erat Amazonum Regina: quae circa Thermodontem amnem habitabant, hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant, ac si quando viris admixtae pepererint, partus femineos educabant. Dextras ad hac manus, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, Leuae autem alendi filiorum gratia succrescere partiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud

lud cupienti Admeta filia Eurystheus obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs focys una in naui, Hercules sese nauigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit. Ubi cum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabāt. Ex omnibus, quos secum in naui uehebat Hercules, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alcao, Stheneloq³, acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bebrycum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Lycum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem Regem Amyci, fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocauit. Inde vero Hercule ad Themiscyra portum ap pulso, ad eumq³, profecta Hippolyte atque eius aduentus caussam percunctata, & Zonā se daturam pollicente, luno, sumpta Amazonum unius forma multitudinem adit: nuntians Reginam ab aduentis hospitibus rapi. Tum illa captis armis in naue, equo vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

APOLLODORI

hac reliquis deuictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, ut ciuitas infelicitè ageret. Quoniam Apollo, Neptunusq³, Laomedontis iniuriam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti mercenarij Pergama se edificaturos paciscuntur, quibus, cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon minimè solueret, tum Apollo pestem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immisit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cum vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam Ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se datum pollicitus est Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente: Hercules Troia excidium minatus, abiuit & Enium appellit, ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Eniensi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem virum contumeliosum, atque improbum sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumq², Protei, qui ex Neptuno procreatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum provocare solitos in ipsa palestra, interemit. Demum illatam Mycenae, Zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen erumnarumq; indixit, Geryona boves ab Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, qua filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeclitus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusq; in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad hac ille Punicea boves erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. Orthrus autem canis biceps ex Echidna, & Typhone genitus custos praerat, Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa, ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas constituit. Ast, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic vero hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in Arbate monte praenotauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc Heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani suppetias, atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menetius Plutonis bouum pastor rem omnem Geryona nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemunte flu-

uium boues abigentem naetus commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, ubi Soli poculū reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniā iter haberet taurorū unus ab Rhygo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italia fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Sicilia parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cōmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quasiturus procedit, quem, cū inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertio ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetravit, bobus asilū funo iniecit: Quo perciti ad Thracia mōtana dissipantur. Hic infectus, bouum partem collectam ad Hellespontū compulit. Quae vero reliquae fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea

postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra unius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hac vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, qua Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidnae filius ceticeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniumque generum vocibus utebatur, cum quo & Hesperides, Agle, Erythia, Vesta, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è celo fulmen inter utrosq; medium diremit,* Iter deinde per Illyrios faciens, ac prope-rans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormientem, atque omni-genas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd ubi didicit, Libyam percurrit.

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palaestra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cū eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terra filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius uaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busiringq;, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermyras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare nauigat, ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidna filiam Promethei iecur in Caucaaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto

detrahto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq;
ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori
cupiebat, immortalem esse declararat. Post au-
tem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit,
ac Promethei prudentia commonefactus est Her-
cules, ne ad Hesperidum mala profiscisceretur, sed
ipse Atlanti in calo sustinendo succederet, illumq;
pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas au-
tem decerpitis ex Hesperidum hortis tribus malis
ad Herculem redit. Qui, cùm calū habere subter-
fugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti
imponendum, quo commodius tantum calis pondus
ferre posset. Quod ubi audiuit Atlas, depositis hu-
mi pomis, calum recepit, atque ita poma Hercules
consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hæc non
ab Atlante habuisse, sed ipsum caeso dracone custo-
de decerpisse, quæ secum delata dedit Eurystheo.
Tū ille accepta Herculi condonauit, à quo cū Mi-
nerva accepisset, ea rursus reportauit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus la-
bor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi,
hunc autem terna canum capita, & draconis cau-
dam, & in dorso serpentum omnium generum ca-
pita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc
canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab
eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sa-
cris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylis fi-
lius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem
iam poterat, qui nondum Centauri cadē expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetrauit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusæ Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonē vero Hercules ensē ut in viam nudauit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoū Proserpina nuptias poscentem: eaq; de causa deuictū inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehensum excitauit, sed Pirithoū quoque reuocare in vitam cupiens, ob terramotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterum Menætiū, Cæthorymi filius Plutonis bubulcus cūm prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac mediis ab eo prehensus, Proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, ut sine armis, quibus communitus aduenierat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existerat morderetur, ceruicem comprimens, ac belluam præfo-
cans

eans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad
 Eurystheum, regressus per Træzenem abduxit.
 At Ceres Ascalaphum in bubonē mutauit. Her-
 cules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad
 inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis labo-
 ribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao
 coniugem dedit: ipse vero uxorem ducturus, Eury-
 tum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac
 filios suos vicerit, certaminis pramium Ioles filia
 conubiū proposuisse accepit. Oechaliā igitur pro-
 fectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior
 extitisset, uxore certè promissum certaminis præ-
 mium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum
 maximus Iolem Herculi concedendam esse cense-
 bat. At Eurytus, ceteriq, filij dehortari, ne, quam
 forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtrunca-
 ret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tem-
 pore abactis ex Eubœa pere Autolycū bubus, Eu-
 rytus id Herculis persuasū confectam esse putauit:
 contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem
 conuolat, eiq, à Pheris veniēti, occurrit, quo tempo-
 re, seruata ab se iam mortuam Alcestin Adme-
 to marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem,
 ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollicetur, & eum quoque ho-
 spitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è
 Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum vero cōmissæ
 ea dis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum
 dynastam, proficiscitur, exclusus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi benivolentia intercesserat. Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustravit. Deinde gravi morbo de septuaginta nece correptus Delphos adiit, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondit, ac Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoremque tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus seruerit seruitutem, & commissae cadis ergo Euryto aestimationem pependit. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternae cadis aestimationem Eurytus admittendam minime censuit. Interim Hercules Omphale seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit. Syleum vero in Aulide, qui peregrinos ea iter facientes terram fodere compelleret: refossis ab radice vitibus una cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in littore eiectum sepultura dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius beneficii causa Dedalus e picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam quod ignoraret, per noctem, lapide viam esse opinatus, percussit. At quo tempore
apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationē, & Calydonij apri venationē confectam fuisse, ac Theseum, qui Trœzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porro post seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta pradiis decē & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea vero quā Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellicæ peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factō cum multitudine in classē impetu, Oicleum quidē pignantē interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem, obsideri cœpit: cumq; urbis obsidione continenti premcretur, refractis mœnibus, Telamo primus urbē, intrat, & post eū Hercules. At, ubi Telamonē prius intrasse videt, stricto in eū ense vadit. Nā is meliorē seipso volebat neminē. Id cum Telamon prouidē animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, prater unum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem praeclarissimē gestam pramijs loco dedit, ex qua postea Teucrū Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Illo classẽm reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cùm ad insulã Co nauigaret, Coi, quòd piraticam ipse classẽm ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq; Eurpylum Astypalæ, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iouis opẽ conseruatus mali nihil pertulit. Inde, Co deuastata, Phlegram, ob Mineram adiuit: ubi unã cum dijs gigantes debellauit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum mouit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Eliensibus Eurytum, & Cteatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales antebant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit, ut per eiuscẽ expeditionis tẽpus Hercules in morbum incideret: eamq; ob causam cum Molionidis pacẽ inuit: qui, cùm postea Herculem morbo pressum rescissent: eius copias insidijs
aggre

aggreſſiuntur, ac multos trucidant. Nec ob id ta-
 men iam tum ab re bellica Hercules deceſſit. At
 cum tertio rursus Iſthmici, ludi celebraretur, miſ-
 ſos ab Eleis Molionidas cum alijs ſimul immola-
 turos ad Cleonas per inſidias circumuentos truci-
 dat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occiſoq;
 cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum at-
 tribuit. Ad hæc etiam Olympiacum certamen in-
 ſtituit, ac Pelopi aram ſtatuit, nec non duodecim
 Deorum aras deinceps excitauit. Poſt autem Eli-
 dem captam aduerſus Pylum caſtra promouit, &
 urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorū for-
 tiſſimum, qui in varias inter pugnandum formas
 mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, uno ex-
 cepto Neſtore, interfecit. Hic enim puer adhuc a-
 pud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna
 Plutonem Pylis opitulantem vulnerauit. Dein e-
 uerſa Pylo in Lacedæmonem Hippocoontis filios,
 puniturus bellum gerit: quibus, quoniā Neleo ſup-
 petias tuliffent, erat iratus, & quòd Licymni filiū
 occidiſſent, longe magis illis ſuccēſebat. Nam, cum
 ipſe Hippocoontis Regiam ſpectaret, erumpit illico
 in eum moloffici generis canis, tum puer arreptum
 lapidem in canem coniecit, nec lapidis cōiectio pue-
 rum feſellit. Mox eruptione facta Hippocoontide,
 virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce
 igitur mortē ulturus exercitum in Lacedæmonios
 comparauit, atque in Arcadiam caſtris promotis
 Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs ut belli
 ſocius

focius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argini bello innaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copiis ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostendet, hostium futuram euersionem prænuntiat. Quo factò Cepheus cum filys expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijsq³ sui omnes occubere, his etiam accessit ÷phiclus Herculis frater. At Hercules caso Hippocoonte, eiusq³ filys in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitiauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Minerva templo deposuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filia partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferendum, exponendumq³ dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cernua pepererat, illi vbera prabuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthrania urbis Dynasta tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniugem

gem depoposcit, ac luctatus matrimony huiusce de
caussa, cum Acheloo in taurum transformatum,
vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirā
duxit, cornūq; Acheloo redditur, cuius loco Amal
thea cornu accepit. Hac Hemony filia fuit, qua
tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio
comprobatur eius fuisse facultatis, ut, quidquid es-
culenti, ac poculēti quispiam expetisset, copiose ad-
modum suppeditaret. Insuper Hercules pro Caly-
donijs contra Thesprotos bellum gerit, qui urbe E-
phyra, cui Phylas Rex praerat, vi capta congres-
sus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi sit pater.
Cum vero apud eos permaneret, ad Thespium mi-
sit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de qui-
bus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quat-
tuor in Sardiniam insulam veluti colonos se trans-
missurum. Quibus confectis cum apud Oeneum
in conuiuio esset, pugno percussum Eunoomum Ar-
chitelis filium ei pocula propinantem occidit. Is au-
tem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quod
prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei
veniam dedit. At qui Hercules legis multam se-
cutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinens
ad Ceycem se iā conferre decreuit: Qui, ubi cum
Deianira uxore ad Euenū annē puenit, ibi Nes-
sum Centaurū manentē, qui viatores traiciebat,
offendit, eūq; traiciēdi laborē mercedis loco à Dys
Iustitia sua caussa se recepisse dicebat. Igitur
Hercules ipse p se annē tranauit, sed Deianirā,
portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehen-
dam commisit, tum illi Centaurus, dū traiecit, vim
inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens
Hercules, egressum in terram Nessum in corde sa-
gitta percussit. Is, ubi se mortuum videt: mulie-
rem ad se vocat, eiq, si velit inquit, philtrum apud
Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram
effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa id factum penes se con-
seruauit. At Hercules, Dryopum finibus pera-
gratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plau-
strum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē ob-
uium habuit, eorum alterum è curru solutum, ingu-
latumq, & coctum deuorauit. Postea cum Tra-
chinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem
acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus
Ægimio Doriensiu Regi se belli socium fecit. Nā
Lapitha, cum de terra finibus Corono eius belli Im-
peratore armis infestabāt. Is igitur obsidione pres-
sus Herculem in societate, atque in regni partem
adiutorem arcesserat, Cui Hercules oputatus,
Coronum cum ceteris suis interemit, eiq, regni fi-
nes uniuersos liberos reddidit. Ad hac etiā. Lao-
goram Dryopum Regem cum filijs in Apollinis lu-
co epulantem, ut virum petulantem, improbumq,
ac Lapitharum socium obtruncavit. Nec multo
post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus
Martis, & Pelopia filius, ut in singulare secum
certamen congrediretur, prouocauit, Congressus
itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orcho-
menum peruenit, cum Rex Amyntor cum armis
procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransi-
re prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cū
Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam
adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduerneret,
accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto unā
cum filijs occiso urbem capit. Sepultis deinde suis
commilitonibus, cui in eo bello interierant, atque
Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licym-
nii filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam
abduxit. Inde in Cenæum Euobœæ promontorium
appulsus Iouis Cenæi aram constituit. Sacrificatu-
rus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautā
ac splendidā ad se tunicam afferret, à quo, ubi, quæ
de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne
illam iterum magis arderet, rata verum esse amo-
ris philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam
infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit:
sed, ubi vestis incaluit, Hydra viro Herculis cor-
pus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abrep-
tum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum ma-
re præcipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inha-
serat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frustra sub-
sequebatur. Tanto igitur Hercules morbo laborās
nauis Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira
rescinit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit.
Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

erat, ut cum per aetatem ei liceret, solem uxorem duceret, imperavit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibique constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quasiturus amissos greges cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumque dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in calum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & renocatus in gratiam cum Iunone. Hebem illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Aniceum procreavit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procris quidem Antileon, & Hippus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Aët्यानax. ex Crethe vero Iobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Melina, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Teleutagoras, Eurycapylus, Hippotus, Eubœas, Olympus, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Cleustanor, Iphis, Laothoë, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claametides, Phyleides, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychēe, Ocstrebles Terpsicrates, Euryopes, Elenchea, Buleus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxithea, Lysippus, Erasippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marsa, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes: sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicō, Creontiades, Deio, Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciopē Eurypyli filia Thessalus: ex Epicaste & Aegēi filia, Thessalus: ex Parthenopē Strymphi filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Astyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Astydamya Amyntoris Ctesippus: ex Autonoe Peres Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo recipere cœpit Eurystheus, ac nisi dederentur, bellū minitabatur, ij tū metu perculsi relicta Trachine per Helladē fugerunt. Qui, cū Eurystheus eos insectaretur, Athenas cōcesserunt & confidentes ad Misericordiæ arā opē implorabant. Athenienses non modo nō dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq; occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem ē curru,

atque ad petras Scironides adequitantes Hyllus
 infectus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alc-
 mena dedit. Hæc autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaque post interfectum Eurystheum in Pe-
 loponnesum Heraclida redierunt, omnesq; amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniã intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearant, uniuersam Pe-
 loponnesum pestis inuasit, eamq; euenisse, quod He-
 raclida prius, quam liceret, ipsi sedem patriam re-
 petissent, oraculo declaratum est. Quamobrem re-
 lieta rursus Peloponneso, Marathonem commigra-
 runt. Tlepolemus autem Licymnium non sponte oc-
 cidit, quippe, qui administrum suum quendam ba-
 culo percussurus aberrauit. Idque ante, quam è Pe-
 loponneso abscederet. Exulans igitur haud quaquã
 exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque
 ibi sedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio
 Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copula-
 uit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi
 facultatem cõpararet, nihil reliqui faciebat. Proin-
 de Delphos concessit, & quam via reuerti pos-
 sent, Apollinem scitatur. Tum Deus, si ad tertium
 usque fructum, inquit, expectarint, eos esse reditu-
 ros. Hyllus vero tertium fructum, triennij cursum di-
 ci arbitratus, ad tantum temporis curriculum per-
 moratus cum exercitu Heraclidas in Peloponne-
 sum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius
 Peloponnesiorum regnum tenebat, ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam etate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obyciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris aluei pelagus dextro: sum allidit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Etolia loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis Ekrysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine visus est, quæ magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo factò rei navalis apparatus perdità classe dispersit, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numè obvatis cædem ea obuenisse respondit: Proptereaq; homicidam decennium exulare, iussit, necnec ea de causa Trioculi belli prætoris opera biennium uti

illi praecepit. Quare Hippotem exiliy caussa solum
 vertere coegerunt : Atqui Trioculum vestigantes,
 Oxylo Andramonis filio equum insidenti obuiam
 fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sa-
 gitta excissum amiserat. Nam cum, cedis patrata
 caussa in Elidem, atque illinc in Aetoliã isset exu-
 latum, & circumactio iã anno in patriam redibat.
 Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur co-
 ppy imperatorem praeficiunt, & mox pugna inita,
 terra, mariq, vincunt, & Tisamenũ Orestis filium
 occidunt. Verũ e suis desiderantur Agimiy filij,
 Pamphylus, ac Dymas. Post, ubi Peloponneso po-
 titi sunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in qui-
 bus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur.
 Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacadae-
 mon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla
 aqua plena: placitum est cuiq, in eam sortes conij-
 ci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles, &
 Eurysthenes, calculos coniecerunt. Cresphontes au-
 tem Messenem sortito habere volens terra glebã
 iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante
 prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni
 sorte. Secunda Aristodemi liberũ sortitio fuit :
 Quo factum est, ut illa soluta, hac constiterit, &
 per eam Cresphonti Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuene-
 re. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã:
 quibus Lacedaemon, draconem : quibus autẽ Messe-
 ne, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi sym-
 bolum

bolum offenderunt, quæ vëro ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in vrbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur prætermis- sis Agelao, Eurypyloq³, & Callia filiis, Hyrnethoni filia, atque huiusce viro Deiphonti adhesit. Proinde illius filij Titanas, mercede cõductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parri- cidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphõtem exercitus fore iudicauit.

Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quòd Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meropem inuitam per- duxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nã cum tertium Merope filium Egyptum nomine habe- ret, patri suo ipsius alendum dedit: qui cum adulta iam ætatis esset, per insidias adortus Poly- phontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAM-

MATICI ATHENIENSIS

Bibliotheces, siue de Deor. ori-

gine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

*Quoniam vero genus Inachium enarra-
ta Beli progenie, usque ad Heraclida-
rum familiam exposuimus, & Age-
noris prolem quoque deinceps enarre-
mus. Enimuero, ut à nobis antea dictum fuit duos
è Libya filios Belum, & Agenorē Neptunus pro-
creauit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos su-
perius diximus, liberos genuit. Agenor autē in Eu-
ropam profectus Telephassam coniugem ducit, ex
qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq;
mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nō
Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hu-
ius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui ubi sese puella mit em-
cicuremq; præbuit, atque inde tauri dorso illam im-
positam velut prædā, pelago auexit in Cretā: eaq;
inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac
Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio
Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis fi-
lia natus est, Post, ubi Europa nusquam appare-
ret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit:
isq; ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent,
impe-*

imperavit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (ut Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cōmigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq, de se Ciliciam nominavit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuum inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis benevolentiam, amoremq, potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eiq, Iupiter ad tres etates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnii Iouis, & Cassiopeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq, de caussa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit uxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre iudicandis animis praescitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, du-
 etaq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, siue, (ut Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteū, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq; ac Phadrā sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxithæa Euxanthium. Deinde, ubi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui fidei facienda ergo à dys regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurū, ut sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emissio, regnū accepit. Qui cū eiusmodi taurū ad armenta deduci iussisset, aliū immolauit. Hic subactō sibi peligo omnibus propē insulis praefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurū minimè immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; ut illum ardentissimè depreciret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dædalum assumit architectū, qui cadis reus Athenis aufererat, hic lignea in rotulis vaccæ concavā intrinsecus miro artificio cōstruit, cuiq; bubulā pellē circūfuit, eāq; in prato, ubi taurus depascere cōsueverat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quā taur

rus accurrēs, ceu naturalē vaccā iniuit. Hac demū Asteriū cognomēto Minotaurum peperit : taurino vultu, cetera virū fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibuscūq; monitus intra Labyrinthū cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quē Dadalus adificauit, domiciliū erat, quōd ob multiplices viarum ambages, occurſusq;, ac recursus, fallebat. Quae vero de Minotaurο, & Androgeo, ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post dicetur, explicabimus.

Ast Eroe, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, ē Græco Minois filio liberi nati sunt. Creteo vero, qualē ipse vita exitū habiturus esset, oraculū scitātī, Deus ab uno ē filiis suis interfectū iri respondit. Cretus itaque oraculū calat: quod cū accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortē inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendā Rhodi locū appellit: quo potitus Creteniā illi de se nomen indidit. Consensu autem Atabyrio mōte iacētes circa insulas circūspectauit, ac etiā de spicatus Cretē, iā & Deū patriorū recordatus Atabyrio Ioui arā statuit: nec longo post tēpore suā ipse sororē interemit. Nā Mercurius eius amore correptus quōd fugientē assequi non posset, quippe qua illi pedum pernecitate præstabat, recentibus tergoribus viā substrauit, in quibus delapsam, cū ē Creta rediret, vitiat, ac fratri rē cōmissā renūtiat. Is autē Dei nomē culpa expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eā calcibus impetitā occidit,

Mox

Mox Crateus Æropem, Clymenenq₃ per Nauplium in longinquas terras, vendendus amandat. Ex his quidem Plisthenes Æropem uxorem duxit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaū sustulit. Verū Clymenē Nauplius in matrimoniū cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater efficitur. Cū vero Crateus senio confectus esset, Althemēni filio regnū tradere cupiebat: eaq₃ de causa Rhodum contendit: eumq₃ ē naui cum heroribus socijs in desertum quendam insula locum descendisset: à bubulcis pradones ingruisse ratis eycitur, quiq₃ vera dicens, tum ob canum latratum, quod ab insulaniis percuteretur, exaudiri non posset: Althemēnes superveniens telo contorto Crateum patrem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, ubi scelus patratum cognovit, Deos precatus terra hiatu absorptus occiditur.

Ceterū Deucalionī nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus.

Glaucus autem Minois filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, multumq₃ quaesivisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolore inter armēta bonum esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simile lacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus: Polyidus Cœrani filius rubi fructui bonis colorem assimilavit:

nit : & puerū vestigare coactus vaticiniꝝ cuiuspiā adiumento tandem reperit. At cū Minos eū sibi viuum reddi oportere dictitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio, concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconē ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctū conspicatus, retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cū admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucū suū in os inspuere iubet, quo factō Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaq; de Europa posteris dixisse sat est.

Porro Cadmus cū iā vita functā Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa querendum respondit : sed bonæ viæ duce utatur, atque urbem condat ubicūque ea ambulando defessa procūbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter Pelagontis armenta ob-
niam

uiam factus eam pone sequebatur. Ea vero Bæotia percurſa humi procubuit, ubi nunc extat Thebe. Deinde bouem illam Palladi maſtaturus, aliquem e ſocijs ſuis ex Martio fonte deſumptā aquā reportaturum mittit: draco fontis cuſtos appoſitus erat, hunc Marte ſatum fuiſſe perhibebant. Is ex aquaturis pleroſq; abſumpſit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerva conſilio eius dentes ſerit, quibus ſatis, armati e terra viri exorti ſunt: quibus Spartiſ, id eſt, Satis, nomē inditum fuit: Hi poſtea mutuis ſeſe viſceribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congreſſi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoſcerent, occiderunt. Sed Pherecydes ſcriptū reliquit, Cadmus ut armatos viros e terra exoriri conſpexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij viciffim percuti exiſtimātes mutuam inter ſe pugnam inierunt. Verū ex iſſe, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes ſuperfuerūt. At Cadmus pro caſis inter ſe viris annū integrū Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo conſtabat. Poſt exactum mercedis tempus Regi ipſi Minerva Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martiſ filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes relicto celo in Cadmia conuiuiο excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori pepłum, ac moxileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono miſſum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum ſcribit: idq; ab Ione accepiſſe. Cadmi filia

filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agaue. Verum Polydorum unicum habet mare, sed Ino Athamanti nupsit. Arystaeus Autonoe sibi coniunguit, Echion Agaue duxit.

Iupiter, cum Semele arderet, cum ea clā Iunone concumbit. Hac autē ab Iunone decepta, ut quid quid ab eo deposceret, sese facturū Ioue pollicēte: ut qualis cū coniuge congressurus adueniret, secū decēberet, postulauit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamū pramisso fulmine cū fulgetris simul, & tonitribus aduenit: quare semele metu extremata semestrem partū eiecit. Iupiter hunc ē medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia, eurgant dictis Semelem cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se cōpressam mentitam fuisse, eamq; ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysium gignit, eumq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque ut puel lum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino isce furore immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut coruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in feruentē lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et haec quidē Leucothea nominatur. Puer autē Palemonis nomē accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorū certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Jupiter, Dionysium in hadum transformat ut Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Jupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius procreatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumq; in modum interijt, ut vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, ut pleriq; quod Dianam lauante[m] vidisset, aiuntq; ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agniti deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu uocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis simulacrum effinxit, quo viso statim merore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina. De quibus hi pulchrum validi circum undique Regis inuadunt corpus rapide cœu Tigrides, Vrsiq; Immanis soboles laniant propè retia, Prote: Post alij dominum inuadunt senissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amrynthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit.

*Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq³, Spartusq³, Boresq³, celerrimus, ydem
Artubus Aëtai, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserūt turba latrantum.
Sanorum hac hominū generi est medicina dolorū.*

*Porro Dionysius post vitem inuentam à Iuno-
ne furore iniecto percitus, Egyptumq³, ac Syriam
pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Egy-
ptiorū Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam
Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à
Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq³, ab
eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit.
Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui am-
nem Strymonem incolunt, primum ipsum contume-
lia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Ne-
rei filiam confugit, Baccha autem in vincula conie-
cta fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo
qua eum consecuta est. Contra vero Baccha statim
soluta sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem in-
iecit. Tum ille amentia præceps Dryantem filium
vitis palmitē se ratus amputare, securi percussus
interfecit. Qui cū extrema sui corporis pracidif-
set, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret
fruges, numen suo renuntiavit oraculo, terrā tum
fore fructiferam, cū Lycurgus mortalitatē exue-
rit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangaū
montem abductum in vincula coniecerunt, ubi ex
Dionysy voto equis laniatus occubuit. Ad hac*
H Bacchus

Bacchus post Thraciam, atque Indiã uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo felis Thebas repeclauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agnes, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quiq; cum se in Citharonẽ montem Mimalionidas exploraturus, contulisset, ab Agane matre, per furorẽ, eũ festina esse arbitrata, mebratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adijt, atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coëgit. Quæ mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus uescebantur. Postea vero, cũ ab Iscaria in Naxũ trãsuehi cuperet, prädatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito Naxi littora præterlegunt, atq; in Asiam Deum uẽdituri uela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq; in serpẽtes vertit, nauim ad hæc hædera, & tiliarum sonitu oẽm repleuit. Nauta interim furore acti in mare præcipientes fugiunt, atq; in delphinos transformãtur. Post, ubi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq; mox illã appellauit, cũq; demũ in calum conscẽdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cõmigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterẽtur, à Deo responsum fuit. Illyrijs,

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq³ ducem haberet, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq³ Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq³ Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Dein Polydorus Thebarū regno praefectus Nyctei dem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quod eadē, qua ille, sentiret, occubnit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Euboea in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysa Bæotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obijt. Huiusce necis hāc fuisse causam produit. Antiope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, eaq³, quod grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, ut in Epopeū, Antiopemq³ animaduerneret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq³ Antiopem captivā ab-

H 2 ducit,

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœotiae geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autē Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphio vero quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & huiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis vitro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necant, & in fontē, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniiciunt. Recuperato deinde imperio, urbem subsentis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq; fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiū Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantalus filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenū, Damasichithonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodæam, siue, ut alij volunt Theram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiā, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filiis aucta, Latona se fecundiores esse iactitavit. Latona vero id agerime ferens, Dianamq³, ac Apollinem, in Nioben filios irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & e feminis Chlo-
ris natu maxima, qua Neleo nupserat, asservati sunt. Verum Telephilla testimonio Amycla, & Melibœa intactæ remanserunt: & ab ipsdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem pervenit, ibiq³, fœnem preccata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq³ Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidã vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autẽ per ebrietatem cum uxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorũ regis bubulci repertum infantẽ ad Peribœam illius uxorem contulerunt, qua sumptum puerũ velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq³, illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis equalibus antecellens, ob invidentiam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus aut Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse, Corinthum redire supersedit, & dū curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laii præco) currus euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum ingalium alterū præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncavit, inde Thebas pervenit. Laium itaque Platæensium rex Damastriatus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusq, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset in Phyceo monte confedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nā esset id animal, quod unā habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiatiū fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id anigmatum soluissent, quin etiam uniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum denorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnū, & Laï uxorem se traditurum preconis voce renuntiari iubet. Quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, anigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quòd quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx ex arce sese precipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit uxore, de qua etiam Polynicem & Eteoclem nares, formæque sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, & Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, ubi, quæ antea latuerant: in lucem tandem prodier: Iocasta quidem laquea sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbat: Thebis pellitur, & filios execratus quod ab urbe parentem eici spectantes, eum ab iniuria non defenderunt: Progit igitur cum Antigone in Colonus Atticæ terre populique locum, ubi Eumenidum lucus nisebatur, in eo supplex confedit.

Inde fuit à Theſeo ſuſceptus, neque ita multò poſt è
 vita migravit. Eteocles autem & Polynices de re-
 gno inter ſe gerendo paciſcuntur, placuit, ut annuū
 imperium per vices adminiſtrarent. Sunt, quā Po-
 lynicen prius regnare cœpiſſe aiunt. Deinde annuū
 Eteocli regnū reddidiſſe. Nonnulli vero Eteoclem
 prius imperare cœpiſſe, nec regnum fratri tradere
 voluiſſe, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus
 ſecum monile, ac peplum exportans Argos adiuit,
 quo tempore Adraſtus Talai filius Argis regna-
 bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum
 Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calypſone Ar-
 gos confugerat, manum ad pugnandum cōferit, &
 excitato inter eos clamore, Adraſtus repente ap-
 paruit, eorumq; pugnam diremit. Tum viticinium
 quo fuerat olim monitus, ut & Apro, & Leoni fi-
 lias in coniugiū daret, memor utrumq; illis ſponſos
 designauit. Illi etenim in clypeis, alter Atri, Leo-
 nis alter faciem defixam geſtabāt. Deiphylem ita-
 que Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit.
 Adraſtus item utrumq; in patriam ſua quamq;
 reduciturum ſe pollicetur, Igitur comparato exerci-
 tu, contra Thebas prius eundum eſſe ſtatuit. Qua-
 re preſtantiſſimum quemq; ad ſe coire imperauit.
 Amphiarus autem Oicleis filius uaticinandi pe-
 ritiſſimus, quòd omneis in eo bello præter unum A-
 draſtum perituros eſſe perſpiciebat: hanc Theba-
 nam expeditionem detrectabat, qui etiā reliquos
 dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Ale-
 ctoris

Etoris filium contendit, ab eoq^{ue} precibus exposcit, ut, qua posset ratione Amphiarauum ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat, ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipsius erat manu, nam cum Adrastum conuenisset, Amphiarauus, ut quæcum eo, & iam dudum de regno erat, dissensionem solueret. Itaque soluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac discordia foret, ad Eriphyles iudiciũ se relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibatur, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contrà vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atate liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septẽ, in Thebas exercitũ dũctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt. Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Aristomachi, siue, ut alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Etolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hosce minime connumerẽt, sed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex praerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarent. At Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracoe occiditur. Draconem vero Adraști apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaras, id inquit prodigium futura praenuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraštus equo vicit, cursu vero Eteoclus, castibus Tydeus, cursu, & disco Amphiaras, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnū Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles quum Adraști, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum factururus, singillatim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosq; omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendis Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphitrus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaus ad Electram, Tydeus demum iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad hac, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Eueris, & Chariclonis Nympha filius ab Udei unius Spartorum, Satorumne, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namq; alij deorum ira, quod mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Si quidem cum Chariclo Minervae carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse, at Chariclo Palladem, ut nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garritum intelligentem fecisse, eundemq; corneo sceptro condonasse: quod gestans aequae, atq; oculatus tuto incedebat. Hesiodus aut enarrauit, conspiciat aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumq; de viro in mulierem mutatum fuisse.

fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam redisse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an viri maiorem in coeundo voluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, qua inter coeundū voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis usu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis uaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Innoniā, ita respondisse ferunt:

Parte una ē denis mas partibus oblectatur:

At mulier solidum coitus capit ipsa decuncē. Longauam insuper Tiresia vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura pradicens eum victorem fore, inquit, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit. Quo factō Argini aufugiunt, in qua cū multi cecidissent, ex utriusq; exercitus sentētia Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclū. Amphidicus Parthenopaum quem Eurypides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse narrat. Me-
lanippus

Ianippus ad hæc nouissimus *Astaci* filius *Tydeum* in ventre percussit, qui cū semianimis iaceret, *Pallas* ab *Ioue* impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cū accepisset *Amphiaræus* *Tydeum* osus, quoniam præter senectutem suam *Argiuos* ad bellum *Thebanum* compulisset, defectum *Metanippi* caput ad eum tulit. *Tydeus*, quod ab eo vulneratus esset, illud vultus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbuit, id ubi *Pallas* animaduertit, indignata beneficiū eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc *Amphiaræo* ad *Issmenum* amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à *Periclymeno* vulnus acciperet, demisso ab *Ioue* fulmine terra dehiscit, Mox ille cum curru simul, & *Batone* auriga, siue, ut quidam ferunt, *Elattono*, eo terra hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim *Iupiter* immortalitate donauit. Verum *Adrastus* ab *Arione* equo vectus in tutum euasit. Hunc *Ceres* in *Erinnys* formam conuersa, ex *Neptuni* cōcubitu genuit. *Creon* *Thebanorum* regnum adeptus *Argiuorum* cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. *Antigone* vero sola *Oedipodæ* filiarum superstes *Polynicis* corpus, quod occultè humanum curarit, à *Creonte* deprehēsa, uina conijcitur in sepulcrum. *Adrastus*, autem *Athenas* profectus, ad *Misericordiæ* aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tū *Athenienses*

nienses comparatis militū copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. Et in Capanei rogū conflagramentem coniux E-nadne Iphiclis filia seipsam coniecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine posterī, heredesue) paternas cedes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitanti-
bus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum cape-
ssant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius, quam de matre supplicium capiat, ni-
hilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Thersandro Poly-
nicis filio accepisset eorum quoq; filios ad eam pro-
vinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur, sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilo-
chus Amphiarai filij, Egialeus Adraſti, Diome-
des Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sche-
nelus, Polynicis Thersander, Euripylus Mecistei.
Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulan-
tur, qua in re Thebani suis opem laturi eruptione
facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime
pugnant. Siquidem Laodamas Egialeum necat,
Laodamantem vero Alcmaon, quo caso Theba-
ni ad mœnia confugiunt. Qui Tiresia vatis con-
silio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capeſſunt: ſiquidem coniugibus, liberisqꝛue ſuis omnibus ſupra vehicula collocatis, relicta vrbe abierunt, atqꝛe vbi per noctem ad Tilphuſium fontem peruenerunt, Tireſias cum eo de fonte ſumptam aquam auidiſſimè bibiſſet: improuiſa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multumqꝛe peruagati Eſtiaam urbem ab ſe conditam incoluerunt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euerunt, ac urbem totam deuſtant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tireſia filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipſi, captis, diruptisqꝛ Thebis ſpoliorum præſantiſſimum, ac nobiliſſimum illi dono miſſuros. Poſt, vbi ab Argiuis Theba capta ſunt, Alcmaon, quòd in eum quoque dona Eriphylè matrem cepiſſe, reſciuiſſet, maiori ſuccenſus eſt iracundia, & accepto ab Apolline reſponſo, eam necauit. Nec deſunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri ſua eadem intuliſſe Alcmaonem memoria cõmendarunt. Tametſi plures ſint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commiſſum fuiſſe teſtentur. Alcmaonem vero ob infeliçiſſimum matris ſua finem furis exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum ſe recepiſſe. Illinc autè Pſophidem, ad Phegeum cõmeſſe, à quo perluſtratũ, cadis ergò Arſinoẽ eiufce filiã uxorem duxiſſe, cui etiam

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de causa summa frugū inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit. Ad Acheloum commigrandum, ab eoq, urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq, hospitio usus est. Inde ad Thespertos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq, expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit: Mox autem Callirhoë monilis, pepli q, habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatū iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplū. Hac ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo denuntiatum esset, dono data hac Callirhoë esse insidijs à Phegei liberie Temeno, & Axione patris imperio circumnventus è medio tollitur. Arsinoë vero id factum increpātem Phegei filij coniectam in arcā Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmaone eam fuisse interfectam: Caterum Callirhoë audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, ut ii quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, ut statim adulta iam atate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous, & Agenor, ut monile, ac pepulum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, & Alcmaonis filij Amphoterusq;, & Acarnan unâ diuertunt, ubi casis patris sui interfectorebus, profecti Psophidē, factoque, in regiam impetu, Phegeum, & uxorem eius occidunt, sed fugienteis Tegeam usque insecuti sunt, verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quiq;, ubi rem gestā omnem, matri declararunt, monile simul, & pepulū, Delphos profecti ex Ache- loi imperato Apollini consecrarunt. Progressi dein de in Epirum, collectis colonis Acarnaniam con- dunt. Atqui Euripides Alcmaonem, inquit, per in- sania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos sus- cepisse marem scilicet Amphilocho, & feminei sexus Tisiphonē. Translatos deinde puerulos Corin- thum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditā fuisse, dum tacitè, ne eam Creon maritus in cōiugium sibi caperet, subueretur. Alc- maonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox au- tem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiā ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apol- linis oraculo monitus Argos Amphilochoicum habi- tatum concessit.

Iam vero redeundū est ad Pelasgum, quē Aca-
I
silau,

filiae, (ut antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Menalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecistew, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Menalus, Teleboas, Phisus, Phassus, Phethius, Lycus, Alipherus, Generator, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Emion, Cynethus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cletor, Symphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. Tum bis simulac eum conspiciantur inuitatum hospitem domi sua excipiunt. Huic ingulati, è contreraneis pueris unius viscera sacris admista Menali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mense maximum in modum aspernatus euerit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum no-

nissi-

missimum omnium, fulmine percussos concremauit. Terra interim sublati in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit.

Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrat. Quam, quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Alius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq; stolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quòd cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit. Iuno interea Diana, ut, immanem belluam sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illam promissa virginitatis violata causa sagittis à Diana percussam obusse. Qua demum sublata Iupiter abreptum infantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, Eiq; Arcadi nomen imposuit: & Callisto inter astra collocavit, ursamq; nominavit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amycla filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terram partiti sunt. Summa vero po-

tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyra Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenobœa, quæ Præto nupsit. Alei vera, & Neara Perei filia Auge quidem fœmina: mares autem, Cephæus, ac Lycurgus. Hac igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucū caluit. Ubi, prius illius sacerdotio præfuit: Cum vero ingrauesceret annona, ut planè fames immineret, quod terrâ sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietate, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda tradiur, à quo, cum illa Theetimas Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur, quod cetera de suis vberibus alimentum suppeditavit, Telephus est appellatus, atque à Corychi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita sancto Mysie regni heres instituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome nati sunt, Anceus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso, & Clymene Minya filia nascitur Atalanta, cuius pater mascule prolis cupidus, eam exposuit, ad quam versa sæpenumerò veniens ubera protendebat: eamq; demum venatores inuentâ penes se educarunt. Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, &

bāt, & venāda in solitudine armata permanebat.
Quin etiam ubi inuiolata virginitati suae à Rhœ-
co, & Hylleo Centauris vim parari perspicit, hi
sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenit præterea
una cum viris præclarissimis non ad venationem
modo in Calydonium aprum indictam, sed etiā ad
certamen in Pelia honorem institutum, proposi-
tumq; ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde
est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad vi-
rum capiendum inducta esset, in stadium abit, in
cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc
procantium virorum curulibus ludis propositis ar-
mata decurrebat. In quibus qui vincebatur, ca-
des, at victori Atalanta coniugium debebatur. De-
mum post multorum cades Melanione eius amore
inflammatus, aureis malis, quae à Venere dono ac-
ceperat, secum allatis in illud decurrēdi certamen
descendit: ea in adcurrentem puellam insequēs ab-
iicit. Tum Atalanta, dum in proicētis pomis è ter-
ra colligendis occupatur, cursu deuicta est, Sic ita-
que Melanion Atalanta coniugio potitus est. Sed
& fama est, eos aliquando, per venationis otium in
Iouis lucū penetrasse, ibiq; mutuo complexu coeun-
tes, in leones trāsformatos fuisse. Hesiodus autem,
ac pleriq; alij Atalantam non Iasi, at Schœnei fi-
liam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo or-
tam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam
dicit. Atalanta hac è Melanione, siue, ut alij vo-
lunt,

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxore sibi sociavit. Meropen Sisyphus, duas corripit. Neptunus, priorem quidem sanè Celeno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus autem ex Hyreo, & nymphea Clonia natus est. Deq, Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas autem ceteras, Jupiter compressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitata Mercurium parit: Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit, nène id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex iis autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tostæ esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem invenit, qua perpurgata, & absterfa super eius testa ner-

uos ex mactatorum bouum intestino cōfectos tetendit, & lyram cōficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq̃, ac plectrū primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum uidisse responderūt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perducti forent, quando earum quidē vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigem comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quā, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fascijs inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatus ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimē persuadet, Apollinem Pylū perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditā lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cū Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habēda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cū Apollo boues pasceret, habebat. Quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artē consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiā vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq̃, Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedemonē filiū procreauit, à quo etiā Lacedamonis regio nomē est cā-

*secuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Euro-
ta, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleochara
Naidis nymphe Amyclas, & Eurydice, quā Acri-
sius uxorem habuit. Amycla autem, & Diome-
des Lapithæ filia, Cynortes, & Hyacinthus filij
fuere. Hyacinthum ab Apolline ardēter amatum
fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.*

*Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgo-
phone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex
eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucip-
pum, suscepit. Ex Aphareo, & Arcne, Oebas filia
Lynceus & das, & Pifus nati sunt. Verum multorū
testimonio & dam, è Neptuno genitum esse compro-
batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate
præcelluit, ut sub terra latentia quæq; pervidisse di-
catur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia na-
ta fuere & laira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Jovis
filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxe-
runt: post has etiā Arsinoën genuit. Hac ab Apol-
line impleta Esculapium peperit: At quidam
non Arsinoës Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya
in Thessalia natum Esculapium ferūt: cum qua,
simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse,
proditur. Eum quoque præter patris sententiam nu-
bentem, & schyi Elati filio coniunctam fuisse aiunt.
Apollo, autem delatorem coruum immodicis ma-
ledictis execratur, & qui ad eum usque diem can-
didus fuerat, in nigrum commutavit, & Coroni-
dem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum
confla-*

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & uenædi artem perdidicit. Qui cum iam Chirurgicus euasisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cum à Pallade effusum de Gorgones uenis cruorē accepisset, qui è lauis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, ut, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæum. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Demū Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuerint: fulmine ipsum interfecit. Quā obrē iratus Apollo Cyclopes, quòd Ioui fulmina cōparassent, occidit. Quē, cum Iupiter in Tartarum iam iacturus esset, Latona precib. exoratus annū totū ut ipse viro mercede cōductus seruiret, imperauit. Is aut Pheras ad Admetū Pheretis filiū se contulit, apud quem seruitutem seruiens armata pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omnīs effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & hu-

A P O L L O D O R I

inſce Oebalū. Sed Oebali, & Batea Naidis Nympha Tyndareum, Hippocoontem, & ſcarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scaus Emarſphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocoryſtes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, ſcarionē, ac Tyndareū Lacedamone eiecit. Hi vero ad Theſtium eiecti confugerunt: Eiꝯꝰ aduerſus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Theſtij filiam Ledam cepit uxorem. Rurſus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemuit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinqꝰ Thoas, Damasippus, ſmenſimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyſſi nupſit.

Tyndarei autem, ac Leda, filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytemneſtra: quam Agamemnon uxore habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalẽ eſſe fecit: Adhac Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum verſus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam implexit: deꝯꝰ ſoue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Caſtor procreati ſunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemefis, & Iouis filiam fuiſſe dicant. Nam, cū ea Iouis concubitum fugeret in anſerem mutatam fuiſſe. Iouem autem in cygnum verſum coiffe memoratur, Nemefin vero ouum ex eo concubitu periffe:

perisse: Idq̃, in nemore opilionem quendam inuenisse, & latum secum Leda, dedisse: Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam: eamq̃e perinde, ac de se fuisset nata, educasse, Quæ cum forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Castor comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus: urbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum quoque hi Græci reges Helenam uxorem pro se quisque petituri Spartam adveniunt. Procantium vero nomina hæc fuisse leguntur. Ulysses Laërta, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Sthenelus Capanei, Amphilochns Cteati, Thalpinus Euryti: Meges Phylei: Amphilochns Amphiarai, Mnestheus Petei, Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelens Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Salmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æsculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euemonis, Protesilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Ajax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menœtij, Horum turbam conspiciatus Tyndareus, ne, si ex tot competitorib. uni Helena in cōiugium addiceretur, reliquæ seditionem, ac tumultum excitarēt, pertimescebat. Quocirca Ulysses, quoties, inquit, illi ad Penelopes nuptias

nuptias adipiscendas mihi adiumento fore te pollicearis; talem ego cum animo meo rationem inibo, ut per cā nulla omnino sit inter procos. oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, uniuersos, inquit, Ulysses procos insurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helena de nostro cœtu quempiam sponsum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduersus eos qui in sponsum, maritum uē, ac matrimonium eius modum facere conentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum uniuersos per eam insurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filia sua sponsum declarat; atque etiā ab Iscario Ulyssi Penelopen in coniugium deposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostратum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda: Sine, ut Acusilaus ait ē Teridæ Megapenthē: sed ex Nympha Gnōsia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Ceterum ē Lada natus Castor planē, rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri quasi Iouis proles cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, ē Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mnesileus, at ē Castore, & Ilaira Anogon nati sunt, Qui cum, socijs Ida, Lynceoque Apharci filijs ab Arcadia boum prædam abegissent: Ida arbitrio diuidendam permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitius. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prædæ dimidium cessura est: posteriori, reliquam: quo dicto Idas anteuerrens, priuatam prius, & fratris demitrops partem absumpsit: atque cum eo prædæ omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copiis contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædæ simul abducunt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; intercipere conabatur: Verum Lynceus viso Castore Idæ fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione Iasion, Dardaniusq; gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eiq; vim inferre volens fulmine ætus occubuit. At Dardanius fratris interitu moesto Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, ubi Tencer Scamandri fluminis, Idæq; nymphae filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cōiugium duxit, ac Dardanum urbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, universam provinciam Dardaniam appellavit : filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, flus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troem creat. Hic deinde regnum adeptus regionē à seipso Troiam nuncupavit, & Callirhoem Scamandri filiā sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem flum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa Aneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palaestra vicit, deditq; illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhac ex oraculi sententia discolorē bouem adiecit, monuitq; , ut ubi ea proeubuerit, urbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; ad Ates, (quasi dicas Noxa) Phrygia, tumultum peruenit: huius procumbit: quo in loco flus urbem ab se conditam, flum nominavit. Postea Iovem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, ubi illuxit, ab Ioue

Ione demissum Palladium ante tabernaculum conspexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, ut ambulare videretur, dextraq; elatā hastam, at laeva colū, fusumq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiunt nam Minervam apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellica studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi iam iam vulnus illatura Minerva Jovem pauefactum Ægidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quàm pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud Jovem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Num postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hac hactenus de Palladio. Caterum Jlus Eurydicem Adraſti filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic marces quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Jcetæonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreavit. At è
Calybe

Calybe nymp̃ha Bucolionem suscepit.

Porro Tithonũ, quod cum arderet Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ſibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, ubi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis ſibi nomine Arisbam ſibi coniugavit, ex qua Æſacum filiũ creat: cui Sterope Cebriensis filia nupſit, quam cum mortuam nimio luctu deſleret, in mer-
gum autem mutatus eſt. Mox Priamus Arisbam collocata in matrimoniũ apud Hyrtacum, Hecubam ſecundam uxorem Dymantis, ſive, ut alijs placet, Ciffei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, et Meropes, filiam duxit. Naſcitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum ſecundũ propediẽ eſſet paritura filium, facem reãpſe ardentem Hecuba pa-
rere, eumq; omnem urbẽ ſuum deſcere, atque concremare, in ſomnis ſibi videbatur. Id ubi Pri-
amo viſum Hecuba recitavit, Æſacum filium, hic ſtatim arceſſi iubet ad ſe. Eũ enim Merops anus maternus ſomni coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æſacus puerum exitiũ illaturum eſſe fore reſpondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, ſimulac puer in lucem prodiſſet, familiari exponendum tradit, aſportandumq; in ſdam mon-
tem. Huic ſeruo, nomen Agelao, aut Archelao fuit, Infans ut ab eo expoſitus eſt, quinque dies ab urſa nutritus eſt. Hic puerum nactus incolumen tollit,
ſecum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādusculus euasisset, & plerisq̃, & corporis forma, & robore anteiret, & quod praduū vim, incursusq̃, repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glauclus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Ageoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filie vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Ale-

K

xander

xander Oenonem Cebrenis amnis filiã ducit. Hæc à Rheæ vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiaq; bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medēdi, canendiq; artē callebat. Qua, ubi eum iam obijisse reperit: sibi laqueo vitam finivit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, ut alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluuij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit: Quarum vnā Eginā, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptā Asopus querens, Corinthum abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iouem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Eginam illatam, in insulam, qua tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea *Æacum* gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhuc *Æacus* *Endeidem* *Chironis* filiam coniungem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij *Peleus*, & *Telamon*. *Pherocydes* vero *Telamonem* amicum, non fratrem fuisse *Pelei* narrat, eumq; *Actai* filium, & *Glauces* *Crethei*, fuisse ait. Atqui & *Æacus* cum *Psamathe* *Nerei* filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coinit, & *Phocum* gignit. Sed & *Æacus* omnium pietatis servantissimus fuit, quamobrem, cum *Gracia* inuistata frugum caritate premeretur, *Pelopsis* causa, quod ipse *Stymphalum* *Arcadium* regem bello infestans, *Arcadium* subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta disperfit. Deorum interea responsis tum *Graciam* imminentibus malis ereptam iri, si illius ergo preces effuderit *Æacus*, renuntiatum est. Quo per *Æacum* facto, *Gracia* annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos *Æacus* in summo esse honore perhibetur: & is *Plutonis* clauēs seruare proditur. Quoniam vero *Phocus* in certaminib. præstare videbatur, fratres *Peleum*, ac *Telamonem* insidias illi comparasse, ferunt: atq; ubi sorte obuenit, ut cum eo *Telamon* pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum *Peleo* adiutore quadam in silua occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex *Aegina* ab *Æaco* solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, insulam cuius ipse rex erat, deuastante: ac nullis post se relictis filiis moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathei Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedotis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Caterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abiit, à quo postea expiatus Anzigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac missō in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia solcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: qua, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiā uxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum insuper Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, & abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum enssem quæritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruator incolumis, eidemq; quasitum, ac repertum enssem condanauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatâ uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contendunt. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisset Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheus, dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorēt Thetin Iunonis mo-

APOLLODORI

nitu, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque, cum in varias se formas commutantem observasset, corripit, qua cū interim ignis, interim aqua, modo etiā fera vultum caperet, non eā prius, quā pristinam formā recepisse videt, remisit. Hanc deum in Pelio monte uxorem sibi copulauit: atque inibi Dij conuiuio excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Vulcanus ense, ac reliqui, alijs munerib. condonarunt. Hi vero Dij immortales fuere. Post ubi Thetis conceptū ē Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quidquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per observationē palpitantem natū in igne conspiciatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorum medullis enutriuit, eumq; cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit, Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento solcū expugnauit: Astrydamiamq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra urbem traduxit exercitū. Ubi demum nonum atatis sue annū expleuit Achilles, Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, pradicante, Thetis, quòd filiū eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendauit, ibiq; agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhū filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterū Vlysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitum tuba vsus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, ut de stupro interpellata falsò insimulatum pater oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata Dolopū regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menæti, ac Stheneles Acasti, siue, ut alijs placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernio acceptus Achillis amasius efficitur.

Porro Cecrops Indiges, ac geminus, id est humano simul, & serpentino corpore pradius in terra Attica primus regnavit, & qua prius Aëte diceba-

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Dys fuisse decreto concessam aiunt urbiū occupandarum potestātē, sanē in quibus potissimum priuatos honores unusquisq₃ adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Eretheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis sua indicij teste, oleā è terra produxit, qua nostra etiam etate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrunque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam, Neptunūq₃ inter se pacauit, ijsq₃, non, ut quidam memorant, Cecropem, Cranaumq₃, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiae iudices dedit, quorum sententia urbs Athena Minerva adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerva itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam vniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Actaei filiam in coniugium ducit, ex eaq₃ marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nymphae filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrē Neptunus Martē in Ario-

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur.

At Cephalus Herfes, & Mercurij filius fuit quem, cum Aurora supra modum amaret, corruptum secum asportavit in Syriam, ibiq; illius concubitu gravida fit, & Tithonū peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim urbem condidit : ductaq; in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cōtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq; inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq;, & Brasiam ex eadem suscepit. Ha vero ob Veneris iram alienigenis permixta viris vitam in Egypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interiit. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœa filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hac Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq; usa nutricis opera, cum in scio patre notet duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nusquã appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simul ac illa conspexit, se redditurum negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, qua pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmæ, & Atthidem, quæ cum, virginitate necdum expugnata obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit.

Ubi, post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt. Qui, cum duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellitur, hunc Hephestes, ex Cranaë Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis esse velint, hunc in modum. Minerva olim arma sibi conslari volens ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ constupranda Cupido desiderium incessit: eamque, attrectare aggreditur. Hac fugit: ille fugientem insequitur, utque proximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deum inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educavit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitq; ne cistam retingeret: At Pandrosi sorores, quòd curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puerum draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheaámque Naidem nympham uxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnū adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam venire: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Iscario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortali-

bus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fustibus intulerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mera nomen fuit, Icarium consecrari solita, cadaver, ubi nam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sue sorore, filias Procne, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq³ suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terra finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit eoq³ bello per eius auxilia praeclarissimè gesto: Procne filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eamque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, misérias significauit. Hac, post quaesitam germanam, Itym puerum trucidatum, elixatumq³ Tereo, inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Dauiliã Phocidis urbem peruenissent, circumsepti Deos rogant in auem mutari. Tunc Procne fit lusciniã, Philomela vero in hirundinem transformatur. Adhac Tereus in upupam commutatur.

Inde

Inde Pandion ubi fato cōcessit, filij diuisis inter se patris facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Minerue, Neptuniq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxithream Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc sumpta corona aurea Pteleonti subigitur; & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubuiſſet, nulla potuiſſet ratione ſeruari. Nam Paſiphaë, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, ut quoties ſecum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes, eumq; in modū pellices Paſiphaë diſperdebat. Cephalus igitur, perniciſſimum habebat canem, cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam ſefellit. Inter hæc Procris conſpicata virum, Circeam ſumens radicem, nequid ſibi obſeſſet, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proſciſcitur, & in Cephali gratiam redijt: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi ſtudio mirificè oblectabatur. Hæc occultè virum

inſecuta

insecuta inter fruteta latitabat, eiusq; motu permoveri virgulta maritus sentiens iaculum inenitabile misit, eoq; percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyia Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Jasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idaam deinde Dardaniam filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero, priuignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonauta cum Boreae filijs illuc impulsus in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quae cum, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Aethyopiam transfert, & Benthescyme filiae suae alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum atatis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

cum

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniungavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinius aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinius bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam immolasset, & reliqua tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

Inde vero ubi Neptunus cū ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is ducta in coniugiū Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cū Pylas Biātem patruū occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylū urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt

ti sunt filij *Ægeus*, *Pallas*, *Nisus*, & *Lycus*. Nonnulli autem *Ægeum* *Scyrii* filium esse aiunt, sed sibi *Pandione* suppositum fecisse.

Demum post *Pandionis* obitum, eius filij perduto in *Athenas* exercitu *Metionidas* eiecerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerūt, sed penes *Ægeum* summa Imperij fuit. Hic primam uxorem *Metan* *Opletis* filiam: alteram vero *Chalcipem* *Rhexenore* natam duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad *Pythiam* adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibipostulavit, cui deus ita vaticinatus est. *Ma*cte noua virtute, pedem, qui pronominet utri.

Ne prius exoluas, quàm scādas *Palladis* arcem.

At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, *Athenas* iterum accedit, ac per *Træzenem* iter faciens à *Pitheo* *Pelopis* filio hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, *Æge*o vino madenti filiam *Aethram* comprimendam summisit. Hanc etiam nocte eadem *Neptuno* coniunxit: *Ægeus* interea *Aethra* praecepit, ut, si ex ea masculus, nasceretur, educaret: néne, cuius ille filius esset, indicaret: ensē, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per atarē puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumq; clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim *Athenas* contendit, nec non *Panathenaeorum* certamen aggreditur, celebrare, in quibus *Minois* filius *Androgeus* omnibus victoria praestitit. Hunc *Iupiter*
in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Lai cer-
tamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo neca-
tum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo
tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam
è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, &
sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc &
in hodieenam usque tempestatem sine tibijs, & co-
ronis in Paro Gratijs immolant. Nec longo post
tempore in mari prapotens comparata classe Athe-
nas oppugnavit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante
subvertit. Ad hac Megareum Hippomenis filium
qui ex Onchesto Niso opitulaturus aduenerat, in-
teremit: & is demum per filia proditionem occubuit.
Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret pa-
tri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è
medio capitis vertice præcidit, eoq; facto statim ille
interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem
vinculam pedibus è puppe in mare deiectam sum-
mersit. Enimvero, cum id bellum diuturnius fore
videretur, quando Athenas capere minine posset,
Iouem, ut Athenienses commissi criminis poenas
luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames si-
mul orbem inuasisset, primum quidem ex ve-
teri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias An-
theidem, Ægeidem, Enthenidem, & Ly-
taam Geraſti ad Cyclopis tumulum ingularunt, sed
harum pater Hyacinthus Lacedemone Athenas

APOLLODORI.

commigravit, & cum nihil inde sibi emolumentum futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturus renunciauit. Igitur Athenienses missis ad Minoem legatis, iniunxerunt ut ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē & aetate parū, puellarū, sine armis Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërcebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excluderat: Hunc Daedalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inventor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde ubi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta conclusit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeōq, natus iam grandis factus,

factus, petra summotâ calceos, atq; ensẽ aufert,
 & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam
 viam à maleficis viris undecunque pacavit. Pri-
 mum quidem Periphetem Volcani, & Anticlia fi-
 lium, qui quod clauam gestaret, Coryneta diceba-
 tur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pe-
 dibus esset, ferrea claua manitus, viatores interfi-
 ciebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre
 consuevit. Hic Sinem postea Polypemonis filium,
 & Sylea Corinthi filia occidit. Huic Pityocam-
 pta, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Co-
 rinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos
 flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viri
 imbecillitate flectere uequirent, arborum in se re-
 deuntium impetu sublati penitus interibant.

Hunc in modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio su-
 stulit.

L 2

INDEX

INDEX QVAMLOCV- PLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APPOLODORO CONTINENTVR,

*cuius numerus primus folium, secundus
paginam, indicat.*

A Bas. 19. 2. & 30. 1.	Acteus. 74. 1. & 77. 1.
Abdera. 40. 2. & 42. 2.	Acte. 76. 1.
Abderus. 40. 2.	Actom. 12. 2.
Abfyrtides insula. 24. 1.	Actos. 14. 2. & 17. 1. & 19.
Abfyrtus. 24. 1.	1. & 46. 2. & 74. 2.
Acarnan. 65. 1.	Adiante. 29. 2.
Acarnania ciuitas. 65. 1.	Admete. 41. 1.
Acastus. 18. 1. & 20. 2. & 74.	Admetri boues gemelliparæ
2. & 75. 2.	69. 1.
Achæus. 12. 1.	Admetus. 14. 2. & 19. 2. &
Acheloi fons. 64. 2.	45. 1. & 69. 1. & 70. 1.
Achelous. 7. 2. & 14. 1.	Adonis. 77. 1.
& 14. 2. & 48. 1.	Adrastea. 52. 1.
Acheron. 9. 2.	Adrastr. 19. 2. & 63. 2. & 72. 2.
Achilles & vnde sic dictus.	Adyte. 29. 2.
75. 2.	Aëci pietas. 74. 1.
Achilles ad Troiam. 76. 2.	Acacus. 14. 1. & 74. 1.
Achillis prius nomen Ligy-	Acacus apud inferos. 74. 1.
ron. 75. 2.	Aecta. 16. 2.
Achiui. 12. 1.	Aectes. 16. 2.
Acontes. 65. 2.	Aegæon. 65. 1.
Acrisij mors. 33. 2.	Aegæoneus. 73. 1.
Acrisius 30. 1. & 31. 1. & 68. 2.	Aegæus. 14. 2. & 50. 1. & 89. 2.
Acrisius subterraneam do-	Aegialea. 10. 1. & 19. 2. &
rum struit. 31. 2.	39. 1.
Actæa. 6. 2. & 29. 1.	Aegialeus. 19. 2. & 26. 2. &
Actæon. 56. 2.	63. 2.
Acteonis canes, & eorum	Aegimius. 46. 2. & 50. 2.
nomina. 56. 2.	Aegina. 17. 1. & 73. 2.
	Aegina

INDEX

Aegina insula.	73. 2.	Agelastus lapis.	9. 1.
Aegios.	29. 1.	Agelaus,	50. 1. & 52. 1.
Aegipan.	11. 1.	Agenor,	13. 2. & 22. 1. &
Aegle.	43. 1.	27. 1. & 28. 1. & 52. 2. &	
Aegleis.	80. 1.	57. 1.	
Aegyti filij.	28. 1.	Agenoris genus.	52. 2.
Aegypti filiorū cædes.	29. 1.	Aglaia.	47. 1. & 49. 2.
Aegyptus regio.	52. 1. & 43.	Agraulos.	76. 2.
2. & 75. 1.		Agrius.	13. 2. & 38. 2.
Aegyptus.	28. 1. & 29. 2.	Agrius gigas.	10. 2.
Aello.	6. 2.	Aiax.	70. 1.
Aëllopus.	22. 2.	Aiax & vnde.	76. 2.
Aemon.	60. 1. & 66. 1.	Alaſtor.	18. 1.
Aeneas.	71. 2.	Alcæus.	34. 1. & 41. 1.
Aenetus.	17. 1.	Alcathous.	13. 2. & 32. 2.
Aenus.	41. 2.	& 74. 2.	
Aeolenses.	12. 2.	Alceſtis.	18. 1. & 45. 1.
Aeolia.	13. 2.	Alceſtis reditus in vitā.	20. 1.
Aeolus.	12. 1. & 13. 1.	Alceſtis Admeto nubit.	19. 2.
Aerope.	54. 1.	Alcides.	37. 1.
Aeſchræis.	49. 2.	Alcidice.	17. 2.
Aeſculapius.	60. 2. & 70. 1.	Alcimenēs.	31. 1.
Aeſon.	18. 2. & 20. 1.	Alcinoë.	34. 1.
Aeſonis mors.	25. 2.	Alcippe.	81. 2.
Aethlius.	12. 1. & 13. 1.	Alcinus.	69. 2.
Aethra.	70. 1. & 78. 2. &	Alcinous.	24. 2.
79. 1.		Alcis.	29. 1.
Actna.	*11. 2.	Alcmeon.	63. 2. & 65. 1.
Actolus.	13. 1. & 61. 1.	Alcmæonis furor.	64. 2.
Agamemnon.	54. 2.	Alcmena.	34. 1. & 37. 1. &
Agapenor.	64. 1. & 70. 1.	53. 1.	
Agaptolemus.	29. 1.	Alcmenon.	29. 1.
Agathenes.	70. 1.	Alcon.	69. 2.
Agathon.	73. 1.	Alcyone.	67. 2.
Agate.	6. 2. & 29. 1. & 57.	Alebion.	42. 2.
1. & 57. 2.		Alecto.	5. 2.

INDEX.

A. Acor.	21.1. & 60.2.	Amphilochus.	63.2. & 65.
Aletes.	69.2.	1. & 70.1.	
Aleus. 20.2. & 47.2. & 50.1.		Amphimachus.	34.1.
66.2.		Amphion.	18.1. & 58.2. &
Alexander.	50.1.	59.1.	
Alexiartes.	49.2.	Amphithea.	19.2. & 19.2.
Alipherus.	65.2.	Amphitrite.	6.1. & 6.2.
Alirrhothius.	77.1.	& 9.1. & 79.2.	
Alinenus.	21.1.	Amphitryo contra Thele-	
Alocus.	12.2.	boas. 34.2.	
Aloida.	12.2.	Amphitryo Thebas petir.	
Aloidarum contra Iouem		34.2.	
bellum.	ibid.	Amphitryo ex Peloponne-	
Alopius.	49.2.	so eijcitur.	ibidem.
Alphesibœa.	77.1.	Amphitryo.	14.2. & 34.1.
Alpheus.	39.2.	Amphitryonis cædes.	32.2.:
Althæa.	15.2. & 14.1.	Amphoterus.	65.1.
Althæa, & Cleopatæ me-		Amycla.	59.1.
tamorphosis.	15.1.	Amyclæ.	45.2.
Althemenes.	54.1.	Amyclas.	17.1.
Amalthea.	5.2.	Amyclas.	66.1.
Amaltheæ cornu.	48.1.	Amycus.	21.2. & 41.1.
Amarynceus.	15.1.	Amymone.	18.2. &
Amarynthus.	56.2.	29.1. & 38.2.	
Amazones.	47.1. & 40.2.	Amyntor.	49.1. & 80.2.
Amestrius.	49.2.	Amyntor.	49.1.
Amisodorus.	31.1.	Amythaon.	15.2. & 18.2.
Amphianax.	30.1.	& 30.2.	
Amphiaraus.	14.2. & 20.2.	Anactor.	34.1.
& 19.2. & 60.2. & 36.1.		Anaphe.	24.2.
& 61.1. & 70.1.		Anaurus fluuius	20.1.
Amphiçtyon.	12.1.	Anaxibia.	18.1.
Amphidamas.	43.2. & 66.2.	Anaxo.	34.1.
Amphidicus.	62.2.	Ancæus.	14.2. & 20.2. & 23
Amphilochicum Argos.		1. & 66.2. & 70.1.	
65.1.		Anchinoc.	28.1.
		Anchisa.	

INDEX.

Anchises.	71.1.	Apemofyne.	54.1.
Anchius.	38.2.	Aper crymanthius.	38.2.
Ancyor.	65.2.	Aphareus. 13. 2. & 17.1. &	
Andraemon.	51.2. & 14.1.	68.2. & 69.1.	
Androgeos.	41.1. & 53.2.	Apheta.	21.2.
Andromache.	73.1.	Aphidas.	66.1.
Andromeda exposita Ceto		Apia.	26.1.
marino.	32.2.	Apis. 13.1. & 26.1. & 27.1.	
Anexibia.	29.1.	Apollo.	8.1.
Anicetus.	49.2.	Apollo à Mercurio lyram,	
Anni in treis partes diuifio.		ac fistulam capit. 68.1.	
77.2.		Apollon , pugnat contra Gi-	
Annus tempore Cadmi an-		gantes.	10.1.
norum octo.	55.2.	Apollon Aeglaeus.	24.2.
Anogon.	70.2.	Apollinis feruitus .	19.2.
Anceus.	43.1.	Apollinis , & Mercurij ob	
Antea.	30.1. & 31.1.	abactos boues contentio.	
Anthea.	49.2.	67.1.	
Anthemus.	42.1.	Apollinis, & Neptuni ira in	
Antheis.	80.1.	Troiam.	41.2.
Anthelea.	29.1.	Apri Calydonij uenatio, ac	
Anthippe.	49.2.	Venatorum nomina. 14.2.	
Antiades.	ibidem.	Arabia.	29.1.
Antidus.	ibidem.	Arbas.	41.1.
Antigone.	60.1. & 63.1.	Arbelus.	29.2.
& 74.2.		Arcas.	66.1.
Antileon.	49.2.	Arcefius.	20.2.
Antilochus.	18.1. & 70.1.	Archebates.	65.2.
Antimache.	66.2.	Archedicus.	49.2.
Antimachus.	50.1.	Archelaus.	29.1. & 34.1.
Antinoë.	25.2.	Archemachus. 49.2. & 73.1.	
Antioche.	15.2.	Archemorus.	19.2.
Antiochus.	34.1.	Architeles.	47.1.
Antiope. 49.2. & 58.1. &		Arca.	53.1.
67.2.		Arene.	68.2.
Antiphus . 12.2. & 73.1.		Areftor.	27.2.
Apemofy-		L 4	Arcte;

INDEX.

Arete.	24.2.	Ascalaphus.	9.2. & 20.2. &
Arethusa.	43.1.	70.1.	
Aretus.	18.1.	Ascalaphilapis.	44.2.
Arge.	6.2.	Ascalaphus in Bubonem.	
Argele.	49.2.	45.1.	
Argeus.	49.1.	Ascanius.	73.1.
Argia. 19.2. & 51.1. & 60.2.		Asia.	6.1. & 6.2.
Argi mors.	27.2.	Asopi carbones.	73.2.
Argiope.	7.1.	Asopides.	49.2.
Argius.	29.1.	Asopus.	17.1. & 73.2. &
Argiuarum mulierum furor	74.2.		
57.2. & 19.2.		Assaracus.	71.2.
Argo.	20.2.	Astacus.	62.2.
Argonautæ, & eorum nomina.	20.2.	Asteria.	6.1. & 6.1. & 8.1. &
Argonautæ ad Circæ.	24.1.	29.1.	
Argos.	27.1.	Asteria ciuitas.	8.1.
Argus canis.	57.1.	Asterion.	53.1.
Argus. 16.2. & 20.2. & 20.1. & 26.2. & 27.1.		Asterius. 18.1. & 21.1. & 53.2. & 54.1.	
Argorum aquarum penuria		Asteropea.	17.1. & 37.2.
28.2.		Astra.	6.1.
Argo naui Neptuno dedicatur.	25.2.	Astræus.	ibid.
Argus naui verba.	24.1.	Astyanax.	49.2.
Argyphia.	28.2.	Astycratea.	58.2.
Ariadne.	53.2.	Astydamia.	50.1. & 75.2.
Arion equus.	63.1.	Astybiæ.	49.2.
Arystæus.	56.1. & 56.2.	Astygonus.	73.1.
Aristodeme.	73.2.	Astychoe.	58.2. & 48.1. &
Aristodemus.	51.1.	50.1. & 71.2.	
Aristomachus. 19.2. & 61.1. & 50.2.		Astynous.	77.1.
Aræus.	36.1.	Astypalæa.	46.2.
Arfinoc.	68.1. & 64.1. & 64.2.	Atabyrium.	54.1.
		Atalanta.	14.2. & 20.2. &
		66.2. & 74.2.	
		Atalâtæ, & Pelei lucta.	67.1.
		Atalâtæ & Melanionis cursus.	

INDEX.

fus.	ibid.	Aurora	6.1.& 6.2.& 8.2.
Atalantę & Melanionis trās			& 17.1.
formatio.	67.1.	Automate.	29.1.
Athamantia.	17.1.	Automedusa.	32.2.
Atas.	73.1.	Autonoe.	6.2.& 29.1.& 30.
Ate Phrygię tumulus.	71.2.		1.& 56.1.
Arhamas.	56.1.& 16.1.	Auteſion.	51.1.
& 16.2.		Autolicus.	35.2. & 20.2.
Athenę à Caſtore, & Pollu-			& 45.1.
ce capiuntur.	73.1.	Axion.	64.2.
Athenę.	76.2.		B.
Athenienſes Thebas capiūt.		Bacchę in vincula conijciū-	
64.1.		tur.	57.1.
Athenienſium pro Andro-		Bacchi columnę.	57.1.
gei morte ſupplicia.	81.2.	Bacchi, & Cereris in Atticā	
Athenienſium pueri ſeptem		aduentus.	78.2.
& totidem puellę, ad Mi		Bacchi furor.	57.1.
notaurum in Cretā quot-		Bacchi myſteriorum inuen-	
annis mittuntur.	81.2.	tor.	7.1.
Atlantea.	29.1.	Bacchi ortus.	56.2.
Atlas mons.	43.1.	Bacchus ad Indos.	57.1.
Atlas. 6.1.& 44.1.& 68.1.&		Bacchus in hędum.	56.2.
76.1.		Balius.	75.2.
Atticę primus Rex.	76.2.	Banus.	56.2.
Atreus.	34.2.& 70.1.&	Batea.	69.2.& 71.2.
79.1.		Baton.	63.1.
Atromus.	49.2.	Bebryces.	21.2.
Atropos.	6.2.	Bellerophontes ad chimę-	
Attis regio vnde.	77.2.	ram.	31.1.
Atymnius.	53.1.	Bellerophontes.	17.1.
Auge. 4.7.2. & 50.& 66.2.		Bellerophontis certamina.	
Augę boues.	39.2.		31.1.
Augeas.	20.2.& 39.2.&	Bellerophontis hiſtoria. ibi	
40.2.& 43.1.		Belus.	28.1.& 52.2.
Aureum vellus.	16.2. &	Bentheſicyme.	79.2.
20.2.		Bia.	6.2.
			L 5
			Bias.

INDEX.

Bias. 18.1. & 18. 2. & 30.2.	55.1.	
& 73. 1. & 80. 1.	Cadmus. 52. 2. & 53. 1.	
Bistones. 40. 2.	Carneus. 20. 2.	
Bithynis. 21. 2.	Calais. 20. 2. & 22. 1. &	
Boreas. 20. 2. & 79. 1. &	79. 2.	
79. 2.	Calchas. 76. 1.	
Bores. 57. 1.	Caliandes. 29. 1.	
Borus. 74. 2. & 75. 1.	Callias. 52. 1.	
Bosporus. 27. 2.	Callichorus puteus. 6. 1.	
Brescia. 77. 1.	Callidice. 92. 2.	
Briareus. 5. 1.	Calliope. 7. 1.	
Bromius. 29. 1.	Calirrhoe. 42. 2. & 64. 2.	
Brontes. 5. 1.	& 64. 1. & 71. 2.	
Bryce. 29. 1.	Callisto. 66. 1.	
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.	Callistus transformatio.	
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.	66. 1.	
Buleus. 50. 1.	Calybe. 72. 2.	
Busyris. 28. 2. & 43. 2.	Calyce. 12. 2. & 13. 1. &	
Butes. 20. 2. & 24. 2. &	29. 1.	
78. 2. & 79. 1.	Calydon. 13. 1. & 13. 2.	
Byblij. 27. 2.	Calypso. 6. 2.	
C.	Campe. 5. 2.	
Cadmi filia. 56. 1.	Canache. 12. 2.	
Cadmi vxor. 55. 2.	Cancer hydra auxilians. 38.	
Cadmia. 55. 1. & 55. 2.	1.	
Cadmus, & Harmonia in	Canethus. 65. 2.	
dracones. 58. 1.	Capaneus. 61. 1. & 62. 2.	
Cadmus annum Marti ser-	& 63. 2. & 69. 1.	
uit. 55. 2.	Capys. 71. 2.	
Cadmus ad Enchelienses.	Carnes assandi inuētio. 8. 1.	
57. 2.	Carteron. 65. 2.	
Cadmus draconis dentes se-	Casius mons. 10. 2.	
rit. 55. 2.	Cassandra. 73. 1.	
Cadmus Illyricorum re-	Cassiopea. 53. 1.	
gnum affecutus. 58. 1.	Cassiopea cum Nereidibus	
Cadmus delphos accedit.	contentio. 32. 2.	
	Castor	

INDEX.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35.	Cerua cornuta.	38.1.	
2. & 69.2. & 70.2.	Ceteus.	66.1.	
Castoris, & Pollucis immor-	Ceto.	6.2. &	
talitas.	32.1.		
Castoris, & Pollucis uxores.	Ceuthonymus.	44.2.	
68.2. & 70.2.	Ceyx.	12.2. & 48.1.	
Caucasus.	43.2.	Chærus.	29.1.
Caucasus mons.	11.2.	Chalbes Ceryx.	43.2.
Caucon	65.2.	Chalciope.	16.2.
Cebren.	73.2.	Chalciope.	80.2.
Cebriones.	73.1.	Chalcodon.	29.1. & 46.2.
Cecropia.	76.2.	& 70.1.	
Cecropis corpus.	76.1.	Chariclo.	6.1.
Cecrops.	79.1. & 80.1.	Cherimachus.	34.1.
& 76.1.		Chersidamas.	34.1. & 73.1.
Celæneus.	34.1.	Chersonnesus.	16.2.
Celæno.	29.2. & 67.2.	Chimæra.	17.1. & 31.1.
Celenderis.	77.1.	Chione.	79.2.
Celeus.	9.1. & 78.1.	Chiron.	38.2. & 44.1. &
Celeustanor.	49.2.	69.1. & 6.1. & 56.2. &	
Celeutor.	15.2.	75.2. & 76.1.	
Cenæum.	49.1.	Chiron ab Hercule vulne-	
Centimani.	5.1. & 6.1.	ratus moritur.	39.1.
Cephalicanis.	35.1. & iacu-	Chironis antrum..	56.2.
lum.	79.1.	Chloris.	59.1. & 18.1.
Cephalus.	17.1. & 35.1.	Chromius.	34.1. & 73.1.
& 77.1. & 79.1.	Chriteus.	12.2.	
Cepheus.	14.2. & 20.2.	Chrisæon.	42.1.
& 28.1. & 47.1. & 66.	Chryse.	32.2. & 58.1.	
2.		Chryseis.	41.1. & 49.2.
Cephisus.	79.1.	Chryses.	53.2.
Cerberus.	44.1.	Chrysippe.	29.1.
Cercestis.	29.1.	Chrysippus.	29.1. &
Cercopes.	45.2.	58.2.	
Ceres.	5.2. & 9.1. &	Chrysopea.	66.1.
18.1.		Chthonia.	79.1.
		Chthonius.	

INDEX.

Chthonius.	29. 1. & 55. 2.	& 66. 2.	
Cibisis quid, & vnde.	32. 2.	Clymenus.	14. 2. & 39. 2.
Cilicia vnde.	53. 1.	Clypei inuentio.	30. 1.
Cilix.	52. 2.	Clyfonymus.	76. 1.
Cilla.	72. 1.	Clytemnestra.	69. 2.
Cingulum Hippolytæ.	140.	Clytia.	76. 1.
2. & 41. 1.		Clytippus.	49. 2.
Cinyras.	66. 2. & 77. 1.	Clytius Gigas.	10. 1.
Circæaradix.	79. 1.	Co insulæ scissio.	10. 1.
Circe.	16. 2.	Cælus primus orbi imperat.	5. 1.
Cisseus.	29. 1. & 72. 2.		
Citharon.	56. 2. & 57. 2.	Cæli vxor.	5. 1.
& 59. 1. & 59. 2.		Cæli, & Telluris filij.	5. 1.
Cithæronæus Ico.	36. 1.	Cæranus.	54. 2.
Cius vrbs.	21. 2.	Cæus.	5. 1. & 5. 2.
Clametidus.	49. 2.	Colchicorum cum Phæaci-	
Cleobœa.	13. 2.	bus habitatio.	24. 2.
Cometho.	35. 1.	Colonus.	60. 1.
Cleocharea.	68. 2.	Cometho.	34. 1.
Cleochus.	53. 1.	Comarum tondendi mos in	
Cleodora.	29. 1.	funere.	11. 1.
Cleodoxa.	58. 2.	Comata.	21. 1.
Cleone.	37. 1.	Contumelia.	8. 1.
Cleolaus.	49. 2. & 51. 1.	Copreus.	37. 2.
Cleopatra.	14. 2. & 15. 1.	Corcyra.	24. 2.
& 29. 1. & 29. 2. & 79. 1.		Corethon.	65. 2.
& 71. 2.		Corinthus.	17. 1. & 16. 2.
Cleophile.	66. 2.	Coronis.	68. 2.
Cletor.	65. 2.	Coronus.	20. 2. & 48. 2.
Clio.	70. 1.	& 70. 1.	
Clite.	29. 1.	Corui transformatio.	68. 2.
Clitus.	29. 1.	Corybantes.	7. 2.
Clonia.	97. 2.	Corycium antrum.	11. 1.
Clonius.	73. 1.	Coryneta.	
Clotho.	6. 2.	Cranæ.	77. 2.
Clymene.	29. 2. & 54. 1.	Cranechme.	77. 2.
		Cranæus.	

Cramus. 12.1. & 76.1. & 77.2.	Cylene mons. 67.2. & 1.
Cranto. 6.2.	Cymo. 6.2.
Craſthe. 49.2.	Cymothoë. 6.2.
Cratæus. 54.2.	Cynethus. 65.2.
Cratæus. 18.1.	Cynortas. 17.1.
Cratus. 6.2.	Cynortes. 68.2. & 69.1.
Crenis. 62.1.	Cyrene. 40.2.
Creon. 34.2. & 49.1. & 59.2. & 25.2. & 63.1.	Cytorus. 16.2.
Creontiades. 36.2. & 50.1.	Cyzicus. 21.1.
Cres taurus. 40.1.	D.
Cresphontes. 51.2. & 52.1.	Dædalus. 45.2. & 53.2.
Crete. 54.2. & 58.2. & 54.1.	Dædalus mirandorum opes rum excogitator pænus. 81.2.
Creteus. 17.2. & 18.1. & 34.2. & 19.2. & 20.1. & 74.2.	Dædalus Talaum. invidia neat. 81.1.
Creusa. 12.1. & 73.1. & 79.1.	Dædalus cædis reus in villa Marris. 81.1.
Criafus. 27.1.	Dædalifuga. ibid.
Crino. 29.2.	Daiphron. 28.2. & 29.2.
Crius. 5.1. & 6.1.	Damafichton. 58.1.
Croesi genus. 50.1.	Damafippus. 69.2.
Crocon. 6.1.	Damafistratus. 59.2.
Cteatus. 46.2. & 70.1.	Danae. 30.1.
Ctesippus. 50.1.	Danaes fabula. 31.2.
Curetes. 52.1. & 54.2.	Danai. 28.1.
Curetes à Ioue interficiuntur. 27.2.	Danai filiz. ibid.
Cyanippus. 19.2.	Danai fuga. 28.2.
Cybella. 57.1.	Danai, & Aegypti discordia. 28.1.
Cychreus. 74.2.	Danai. 28.1.
Cyclopes. 5.1. & 6.1.	Danai. 28.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur. 69.1.	Danai. 28.1.
Cyclopum habitatio. 30.1.	Danai. 28.1.
Cygnus. 43.1. & 48.2.	Danai. 28.1.
	Dardania regio. 71.1.
	Dardanus

INDEX.

Dardantus.	71. 2.	Diana.	8. 1.
Dardanus vrbs.	71. 2.	Diana Aloidas perimit	12.
Dascylus Lyci pater	41. 1.		
Daulia.	78. 2.	Diana in pugna Gigantum.	
& 49. 1. & 50. 1. &		10. 2.	
14. 1.		Diana Oeneo irata.	14. 1.
Deianira.	6. 2.	Dice.	6. 2.
& 47. 2.		Dictys.	17. 1. & 31. 1.
Deicoon.	36. 2. & 50.	Dino.	32. 1.
1.		Diocorystes.	29. 1.
Deidamia.	76. 1.	Diogenea.	79. 1.
Deimachus.	12. 2. 18. 1.	Diomeda.	17. 1.
Deioneus.	79. 1.	Diomedes.	68. 1.
Deion.	12. 1. & 17. 1. &	Diomedes.	15. 1. & 63. 2. &
& 50. 1.		70. 1.	
Detropes.	73. 1.	Diomedis equat.	40. 2.
Deiphobus.	45. 1. &	Dione.	5. 1. & 5. 2. & 6. 2.
72. 1.		& 71. 1.	
Deiphon.	9. 2. & 52. 1.	Dioscouri vnde.	70. 2.
Deipyle.	15. 2. & 29. 2.	Dioxippe.	29. 2.
& 60. 2.		Dirce.	58. 2.
Deliales.	31. 2.	Dirce fons.	ibidem.
Delos.	8. 1.	Doliche.	45. 2.
Delphyne serpens.	11. 1.	Doliones.	21. 1.
Democoon.	73. 2.	Dorion.	29. 1.
Demonice.	13. 2.	Doris.	6. 1.
Deorum fuga in Aegyptu.		Dorus.	12. 1. & 13. 1.
11. 2.		Dorientes.	12. 2.
Dercynus.	42. 2.	Dorycleus.	69. 2.
Dero.	6. 2.	Doryclus.	73. 1.
Deucalion.	77. 2.	Doto.	6. 2.
Deucalion & eius diluviu.		Dexithea.	33. 2.
11. 2. & 53. 2. & 66. 1.		Draco centiceps.	43. 1.
Deucalionis filij.	54. 2.	Draconis cuiusdam admi-	
Dexamenus.	39. 2.	randa.	55. 1.
Diacorystes.	29. 1.	Draconis dentes.	23. 1.
		Dryas	

INDEX.

)

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.	Eleuther	67. 2.
Dryopes. 48. 2.	Eleutheræ	58. 2.
Dryops. 73. 1.	Elysius campus	58. 1.
Dule. 70. 2.	Emarspho	69. 1.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.	Emathion	41. 2.
Dyamene. 6. 2.	Enarete	12. 2.
Dynastes 49. 2.	Enceladus 10. 1. & 18. 2.	
E.	Eleuchea.	50. 2.
Echedorus 43. 1.	Enchelienses	57. 2.
Echemon. 73. 1.	Endeis	74. 1.
Echernus. 69. 2.	Endedides	49. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.	Endymion	13. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.	Enipeus	17. 2.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.	Ento	31. 1.
Echinades insulæ. 22. 2.	Entheis	81. 1.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.	Eone	49. 2.
Edoni 57. 1.	Epaphus 27. 2. & 43. 2.	
Eetion 73. 1.	Epicaste 19. 2. & 50. 1.	
Elara 8. 1.	Epidaurus 27. 2.	
Elata 21. 1.	Epidaus 18. 1.	
Elatas 39. 1.	Epigoni ad Thebas 63. 2.	
Elatonius 63. 1.	Epilaus 49. 2.	
Elatius 88. 2. & 66. 1. & 39. 1.	Epimetheus 6. 1. & 11. 2.	
Eleuchea 50. 1.	Epochus 66. 2.	
Electra 6. 1. & 6. 2. & 19. 1. & 62. 1. & 67. 2. & 71. 1.	Epopeus 12. 1. & 58. 1.	
Electryon 33. 2. & 34. 1.	Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.	
Elephantis 29. 1.	Ephyra 17. 1. & 48. 1.	
Elephenor 70. 1.	Eratus 49. 2.	
Elio 35. 1.	Erasippus 50. 1.	
Eleusin 9. 2.	Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.	
Eleusin mons. 39. 1.	Erechtheis 67. 2.	
	Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.	
	Erginus 20. 2. & 36. 1.	
	Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.	

I N D E X.

78.1. & 71.2.	39.1. & 48.1.
Erichtheus. 76. 1. & 79.1.	Eueres. 34.1. & 34. 2. &
Eridanus. 43.1. & 24.1.	50.1.
Erigone. 78.2.	Euipe. 29.1.
Erimus. 40.2.	Euhippus. 13.2.
Erinnyes. 5.2.	Eulinene. 6.2.
Erinnyis formam Ceres ca-	Eumedes. 15.2. & 49.2.
. pitæ 63.1.	Eumenidum lucus. 60.1.
Eriphyle. 29.2. & 60.2. &	Eumelus. 70.1.
63.1. & 64.1. & 69.1.	Eumetes. 65.2.
Erymanthus. 38.2.	Eumolpe. 6.2.
Eryichthon. 76.2.	Eumolpus. 44.1.
Erythea. 42.1.	& 27.2.
Erythia. 43.1.	Eumon. 65.2.
Erythras. 49.2.	Euneus. 21.1.
Erythroë. 17.1.	Eunice. 6.2.
Eryx. 42.2.	Eunomia. 6.2.
Estica. 64.7.	Eunomus. 48.1.
Eteocles. 60.2.	Eupalamus. 80.1.
Eteoclis, & Polynicis singu-	& 37.1.
. lare certamen. 62.2.	Euphemus. 20.2.
Eteoclus. 61.1. & 62.2.	Euphrosyne. 7.1.
Ethodæa. 58.2.	Europa. 42.2.
Euæmon. 95.2.	& 52.1.
Euadne. 27.1.	Europa regia matrona. 29.
Enadne, in pyram viri se-	1. & 53.1.
. proijcit. 63.1.	Eurotas. 68.2.
Enagore. 6.2.	Euryale. 8.2. & 32.2.
Enagoras. 18.1. & 73.1.	Euryalus. 15.2. & 19.2. &
Euander. 73.1.	20.2.
Enbocæs. 49.2.	Eurybius. 18.1.
Eubotes. 49.2.	& 49.2.
Euchenor. 29.1.	& 50.1.
Eucrate. 6.1.	Eurybora. 6.1.
Euenus fluuius. 39.2.	& 6.2.
Eucnus. 13.2. & 29.1. &	Eurycapæ. 49.2.
	Eu-

INDEX.

Eurycapylus.	49. 2.	Euranthius.	53. 2.
Euryches.	69. 2.	Exolus.	49. 2.
Eurypylus.	52. 1.	F.	
Eurydamas.	29. 1.	Fistulę inuentor.	68. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.		Formicarū in homines mu- tatio.	74. 1.
		G.	
Eurygenia.	60. 1.	Gadira	42. 1.
Eurylochos.	29. 1.	Galatea.	6. 2.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.		Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.	
Eurymede.	17. 1.	Genetor.	65. 2.
Eurymenes.	18. 1.	Gerestus.	81. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.		Geryones & eius boues	42. 1.
Euryopes.	50. 1.	Gigantes.	9. 2.
Eurypyles.	49. 2.	Gigātū cū Dijs pugna.	9. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.		Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1.	81. 1.
Eurysthei filij, & eiusdem mors.	24. 2.	Glaucippe.	29. 1.
Eurysthenes.	51. 1.	Glaucothoë.	6. 2.
Eurystheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.		Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.	
Eurystheus ob timorem se in dolium abdit.	37. 2.	Glauius vaticinandi peri- tiam obliuiscitur.	55. 1.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.		Glycisonetes.	50. 1.
Euryteles.	50. 1.	Gnosia.	70. 2.
Eurystemis.	13. 2.	Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29. 1.	
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.		Gorgon.	31. 2.
Eurytus gigas.	10. 1.	Gorgones.	6. 2.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.		Gorgonis caput Minervę datum.	33. 1.
Euterpe.	7. 1.	Gorgonis coma.	47. 2.
Eutyche.	69. 2.	Gorgonum nomina.	32. 2.
		Gorgonis sanguis in salutē, & pñiciē, & quomodo	69. 1.
		Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.	

M Gorg-

INDEX.

Gorgophonus.	34. 1.	Helanor.	28. 2.
Corgyra.	9. 2.	Helas.	33. 2.
Gorgytion.	73. 1.	Helena.	69. 2.
Græci.	12. 1.	Helena a Theseo rapta.	69. 2.
Gratiar.	7. 2.	Helena proci.	70. 1.
Gratijs in Paro sine coro-		Helenam sponso suo proci	
nis immolant.	81. 1.	se defensuros iurāt	70. 2.
Gratton gigas.	10. 2.	Helenus.	73. 1.
Gyas.	5. 1.	Heliconide.	50. 1.
Gymnici certaminis in fu-		Helix.	65. 2.
neribus. vsus.	33. 2.	Helle.	16. 1.
H.		Hellen.	12. 1.
Hæmonius.	48. 1.	Hellenes.	ibid.
Hæmus.	11. 1. & 27. 2.	Hellespontus.	16. 1.
Hagnius.	10. 2.	Hemation.	71. 2.
Halcyone.	12. 2.	Hephæste.	77. 2.
Halia.	6. 2.	Hephæstine.	29. 2.
Halimede.	ibid.	Heraclidarum per Helladē	
Halocrates.	50. 1.	fuga.	50. 1.
Harmonia.	55. 2.	Heraclidarū reditus in Pe-	
Harpaleus.	65. 2.	loponnesum.	50. 2.
Harpalycus.	ibid.	Heraclidarum, sortitio de	
Harpe adamantina.	32. 2.	Peloponneso, & signa	
Harpes.	5. 1.	visa.	51. 2.
Harpyiæ.	6. 2. & 21. 1. &	Heræus.	65. 2.
22. 2.		Hercules.	11. 2. & 20. 2.
Harpys.	22. 2.	Hercules à Sole aureum po-	
Hebe Iouis, & Iunonis filia.		culum accipit.	42. 1.
6. 2. & 49. 2.		Hercules, ab Atlante cælum	
Hecale.	53. 2.	fulcipit.	44. 1.
Hecate.	6. 1.	Hercules ad Oechaliā.	45. 1.
Hecate contra Gigantes.		Hercules ad Thespiū con-	
10. 1.		tendit.	36. 1.
Hector.	73. 1.	Hercules ad Tirynthē.	37. 1.
Hecuba, & eius infom-		Hercules ad Troiam.	41. 2.
nium.	72. 2.	& 46. 1.	

INDEX.

- Hercules Callinicus.** 46.1. **Herculis immortalitas** 49.2
Hercules cōtra Gigātes. 10. **Herculis infantia.** 35. 2.
 1. & 46. 2. **Herculis labores.** 37. 1.
Hercules Co depopulatur. **Herculis magistri.** 35. 2.&
 46. 2. 37. 1.
Hercules cōtra Pylios. 18.1 **Herculis prima vxor, & ex**
Hercules in Augeam bel- **ea filij.** 36. 2.
lum mouet. 46. 2. **Hercu. prosopographia** 36.1
Hercules in Lacedæmo- **Herculis sagittæ.** 38. 1.
nem. 45. 1. **Herculis sacra, in quibus**
Hercules in Pylum. 47. 1. **execrandi mos.** 43. 2.
Hercules in Solem arcum **Herculis vxor in cælo** 49.2
intendit. 42. 1. **Hermione.** 70. 2.
Hercules legum seruator, & **Herse.** 77. 1.
eius exilium. 48. 1. **Hermus.** 29. 1.
Hercules Nereum compre- **Hesione.** 29. 2. & 41. 2. &
hendit. 43. 1. 46. 1. & 72. 1.
Hercules, quādo primū hoc **Hesperidum nomina.** 43. 1.
nomine sit dictus. 37. 1. **Hesychæa.** 50. 1.
Hercules Strynomem inna- **Hierax.** 27. 2.
uigabilem facit. 42. 2. **Hieromneme.** 71. 2.
Hercules venditur. 45. 2. **Hippalmus.** 20. 2.
Herculi dies dictus. 36. 1. **Hippasus.** 20. 2. & 49. 1.
Herculis arma. 37. 1. **Hippeus.** 49. 2.
Hercules Delphici Apollinis **Hippocoon.** 47. 1. & 47. 2.
templum spoliat. 45. 2. & 69. 2.
Herculis, & Centaurorum **Hippocorystes** 29. 2. & 69. 2.
pugna. 38. 2. **Hippococrates.** 50. 1.
Herculis Columnæ. 42. 1. **Hippodamas.** 12. 2. & 13. 2.
Herculis cum Plutone pu- **Hippodamia** 29. 1. & 31. 2.
gna. 20. 1. **Hippodice.** 29. 2.
Herculis facinora. 36. 1. **Hippodromus.** 49. 2.
Herculis filij, ex Thespij fi- **Hippolyte.** 40. 2. & 41. 1.
liabus & alijs mulieribus. **Hippolytus gigas a Mercu-**
 42. 2. **rio vincitur.** 10. 2.
Herculis furor 37. 1. & 45. 1 **Hippolytus.** 29. 1. & 45. 2.
Herculis grauitas. 21. 2. **Hippomedon.** 61. 1. & 62. 1.

INDEX.

Hippomedusa.	29. 1.	Hypermnestra.	13. 2. & 28.
Hippomenes.	67. 1.		2. & 29. 2. & 30. 1.
Hipponome.	33. 2.	Hyperphas.	60. 1.
Hipponoe.	6. 2.	Hypseus.	17. 1.
Hipponous.	15. 1. & 61. 1.	Hypsipyle.	21. 1. & 61.
	& 73. 1.		2.
Hippostratus.	15. 1.	Hypfista Thebarum porta.	
Hippotes.	51. 1.		62. 1.
Hippochoë.	6. 2. & 18. 1.	Hymeto.	52. 1.
	& 34. 1.	Hyreus.	67. 2.
Hippothous.	29. 1. & 69. 2.	Hyrtacus.	72. 2.
	& 73. 1.		I.
Hippotus	49. 2.	Ialmenus.	70. 1.
Hippoxygus.	50. 1.	Iambe.	9. 1.
Homolois Thebarum por-		Iapetus.	5. 1. & 6. 1.
ta.	62. 1.	Iardanus Omphales pater.	
Homolippus.	49. 2.		45. 2.
Hopoles.	80. 2.	Iason.	14. 2. & 20. 1. &
Horæ.	6. 2.		75. 2.
Horus.	65. 2.	Iasus.	27. 1. & 66. 2. &
Hyades.	56. 2.		67. 1.
Hyacinthus.	70. 1. & 68.	Icaria.	45. 1.
	2.	Icarion.	69. 2.
Hylas.	21. 2.	Icarius.	17. 1. & 68. 2. & 70.
Hyleus.	14. 2.		2. & 78. 1.
Hyllæus.	67. 1.	Icarus.	45. 2.
Hyllus.	49. 1. & 50. 1. &	Ida.	5. 2.
	50. 2.	Idæa.	71. 1. & 79. 2.
Hymenæus.	69. 1.	Idæus.	66. 2.
Hyperbius.	29. 2.	Idas.	13. 2. & 14. 2. & 20.
Hyperenor.	62. 2. & 55. 2.		2. & 29. 2. & 68. 2. &
Hyperychus.	73. 1.		70. 2.
Hyperion.	5. 1. & 6. 1. & 73.	Idmon.	23. 1. & 29. 2.
	1.	Idomene.	18. 2. & 30.
Hyperipte.	29. 2.		2.
Hyperlaus.	15. 2.		
			Idôme-

INDEX.

Idomeneus.	54. 2. & 73. 1.	diuisio.	6. 1.
Idyia.	23. 2.	Iouis, & Iunonis questio de	
Ilaira.	68. 2. & 70. 2.	hominis, & mulieris in	
Ilissus.	79. 2.	coitu voluptate.	62.
Ilium vrbs vnde.	71. 2.		
Ilihyia.	6. 2. & 34. 1.	Iouis, & Maiaæ concubitus.	
Ilus.	71. 1.		67. 2.
Illyrius.	58. 1.	Iouis ex Iunone filij, & a-	
Imbrus.	29. 1.	lijs mulieribus.	6. 2.
Imeusimus.	69. 1.	Iouis fulgetra, ac fulmen.	
Inachi filij.	26. 2.		6. 1.
Inachus.	68. 2.	Iouis, & Typhonis pugna.	
Inachus fluuius.	26. 2.		11. 1.
Inferni descensus.	44. 2.	Iouis in aurum transforma-	
Ino.	16. 1. & 56. 1.	tio.	31. 2.
Inonis, & Athamantis fu-		Iphianassa.	13. 1. & 30. 1.
ror.	16. 2. & 56. 1.	Iphiclus.	14. 2. & 35. 2. &
Io & eius transformatio.			47. 2. & 70. 1.
	27. 1.	Iphicli vxor, & liberi.	36. 2.
Io pristinam formam reci-		Iphiclus.	13. 2. & 19. 1. &
pit.	27. 2.		20. 2. & 47. 2.
Iobates.	30. 1. & 31. 1.	Iphimedia.	12. 2.
Iobes.	49. 2.	Iphimedon.	50. 1.
Iocaste.	59. 1. & 60. 1.	Iphimedeusa.	29. 1.
Iolaus.	38. 1. & 45. 1.	Iphinoë.	30. 1. & 30. 2.
Iolcus.	18. 1. & 20. 1.	Iphis.	49. 2. & 60. 2. & 63.
	75. 2.		2.
Iole.	45. 1. & 49. 2.	Iphitus.	37. 2. 45. 1.
& 50. 2.		Iphius.	61. 1.
Ion.	12. 1.	Irene.	6. 2.
Ione.	6. 2.	Iris.	6. 2.
Iones.	12. 1.	Iritus.	21. 1.
Ionius sinus.	27. 2.	Isæ.	6. 2.
Iouis contra Saturnum bel-		Ischys.	68. 2.
lum.	5. 1.	Ismarus.	62. 2. & 8. 1.
Iouis cum fratribus regni		Ismene.	27. 1. & 60. 1.

INDEX.

Ismenus. 58.2. & 63.1. & 73.2.	rum esse. 27.1.	Ixion. 14.2.
Isis. 28.1.	L.	
Ister. 29.1.	Labdacus. 58.1. & 78.2.	
Istmicorum certamen. 56.1.	2.	
Italia vnde. 42.2.	Labyrinthus. 54.1.	
Iton. 48.2.	Lacedæmon. 30.1. & 68.1.	
Irys. 78.2.	Lacedæmon regio vnde. 68.1.	
Iuno Acræa. 26.1.	Lachesis. 6.2.	
Iuno Amazonum vnus formam capit. 41.1.	Ladon. 38.2. & 73.2.	
Iuno 5.2. & 6.2. & 7.2. & 8.2.	Laertes. 20.2.	
Iuno in pugna Gigatū 10.1.	Lælaps canis nomen. 35.1.	
Iuno Sphingem mittit 59.2.	Laius. 58.1. & 59.1. & 2.	
Iunonis suspēdium. 7.2. & 45.2.	Lampon. 72.1.	
Iupiter. 5.2. & 7.2.	Lampus. 29.2.	
Iupiter ad Alcmenam 35.2.	Lanomene. 49.2.	
Iupiter ad Calistonem. 66.1.	Laodamas. 63.2.	
Iupiter ad Lycaonis filios. 65.2.	Laodamia. 52.2.	
Iupiter Atabyrius. 54.1.	Laodice. 26.2. & 66.2. & 73.1.	
Iupiter Cenæus. 49.1.	Laodocus. 13.1. & 61.2.	
Iupiter in Cygnum. 69.2.	Laomedontis equæ. 41.2.	
Iupiter in Gigantum pugna. 11.1.	Laomedon. 41.2. & 46.1. & 49.2. & 72.1.	
Iupiter in Taurum. 52.2.	Laogoras. 48.2.	
Iupiter patrius. 51.2.	Laogore. 77.1.	
Iupiter Phyxius. 12.1. & 16.2.	Laothoe. 49.2.	
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26.2.	Lapithæ. 48.2.	
Iupiter Semelē vitiat. 56.1.	Lapithes. 68.2.	
Iupiter seruator. 37.2.	Latona. 6.1. & 8.1.	
Iusiurandum amātium irri-	Λαῶν, denominatio. 12.1.	
	Learchus. 16.1. & 16.2.	
	56.1.	

Leancra

INDEX.

Leanera.	66.1.	Lycopus.	15.2.
Leades.	62.2.	Lycon.	69.2.
Læda.	69.1.& 70.2.	Lycorinas fluvius.	13.2.
Leitus.	70.1.& 20.2.	Lycurgi furor.	57.1.
Lemnium mulierum in		Lycurgus.	14.2. & 19.2.
Venerē contēptus.	21.1.	& 50.1. & 57.1. & 66.2.	
Lemaus vitis orbatā.	21.1.	69.1.	
Leo Nemaus.	37.1.	Lycus.	28.2. & 23.1. &
Leon.	65.3.	41.1. & 58.1.	
Leonteus.	70.1.	Lycus fortunatas insulas ha	
Leophonte.	13.1.	bitat.	67.2.
Lernæa hydra.	37.2.	Lycus.	80.2. & 65.2.
Lernæi fōtes	28.2. & 29.2.	Lyncei oculorum acumen.	
Leucippus.	17.1. & 50.1.	68.2.	
& 68.2. & 69.1. & 72.1.		Lynceus.	14.2. & 20.2. &
Leucon.	17.1.	28.2. & 56.2. & 50.1.	
Leucones.	49.2.	& 68.2. & 70.2.	
Leucopus.	14.1.	Lyfes.	49.2.
Leucothea.	56.1.	Lyssianiffa	6.2. & 43.2.
Libya.	52.2.	Lyssice.	33.2. & 49.2.
Libya regio.	28.1.	Lyssimache	19.2. & 73.1.
Lichas.	49.1.	Lyssinomos	34.1.
Licymnius.	34.1. & 34.2. &	Lyssippe	50.1.
47.1. & 49.1. & 50.2.		Lyssippus.	50.1.
Ligyron prius Achillis no-		Lyssithous	73.1.
men.	75.2.	Lyrus	M. 71.2.
Limnorea.	6.2.	Macareus	65.2.
Linus.	7.1. & 35.2. & 65.2.	Macednus	65.2.
Lixus.	29.1.	Machaon	70.1.
Locri epicnemides.	49.1.	Mænalus	65.2.
Lucifer.	12.2.	Mæon	71.2.
Luna.	6.1. & 13.1.	Magnes	7.1. & 12.1. & 17.1.
Lycaon.	73.1.	Maia.	66.1. & 67.2.
& eius filij.	65.2.	Mala aurea Hesperidū	44.1.
Lycius.	50.1. & 65.2.	Malea.	38.2. & 39.1.
Lycomedes.	76.1.	Mali punici granum.	9.2.

INDEX.

Mantineus	30. 1.	Megeſſarus.	77. 1.
Mantinus.	65. 2.	Melampodum regio.	28. 1.
Manto	64. 1. & 65. 1.	Melampus.	18. 2. & 30. 2.
Marathonius Taurus.	81. 1.	Melanion.	61. 1. & 66. 2. & 67. 1.
Mariandyni	23. 1.	Melanippus.	15. 2. & 63. 1. & 73. 1.
Marpeſſa.	13. 2. & 14. 2.	Meleagri uxor.	14. 2.
Mars a Neptuno accuſatus.	76. 2.	Meleagri mors.	15. 1.
Mars vinculus.	13. 1.	Meleager.	14. 1. & 20. 2. & 44. 2.
Marſe.	50. 1.	Melaſ.	13. 2. & 15. 2. & 16. 2. & 49. 1.
Marſyas.	8. 1.	Melia.	38. 2.
Maſculam Venerem Tha		Melibœa.	59. 1.
myris primus incipit.	7. 1.	Melicerta.	16. 1. & 16. 2. & 56. 1.
Martis lucus.	16. 2. & 20. 1.	Meliæ.	6. 2.
Meciſteus.	19. 2. & 20. 2. & 61. 1. & 63. 2. & 65. 2.	Meliensæ, ſive Minyenſes.	49. 1.
Medea Aegeo nubit.	26. 1.	Meline.	49. 2.
Medeæ amor in Iafonẽ.	23. 2.	Meliſſa.	5. 2.
Medeæ in Iafonem ira.	26. 1.	Meliſſa.	26. 2.
Medeæ pharmacorum viſ.	25. 2. & 23. 2.	Meliuſ.	73. 1.
Medeæ in Colchoſ redituſ.	26. 1.	Melpomene.	7. 1.
Medeſiſcaſta.	73. 1.	Memnon.	72. 2.
Media.	26. 1.	Memphiuſ.	28. 1.
Meduſ.	26. 1.	Memphiuſ urbuſ.	28. 1.
Meduſa.	30. 1. & 32. 2. & 34. 1. & 44. 2. & 73. 1.	Menachuſ.	29. 1.
Megareuſ.	81. 1.	Menalceſ, ſeu Megacleſ.	29. 1.
Megara.	5. 2.	Menelauſ.	54. 2. & 70. 1.
Megamede.	36. 1.	Meneſ.	77. 2.
Megapentheſ.	70. 2. & 31. 1. & 33. 2.	Meneſtheuſ.	70. 1.
Megara.	30. 1. & 36. 2. & 45. 1.	Meneſthiuſ.	75. 1.
Megæſ.	70. 1.	Menippideſ.	49. 2.
		Me-	

INDEX.

Periapis.	76.1.	Phegeus.	64.2. & 65.1.
Peribœa.	15.1. & 59.1. & 69.2 & 74.2.	Pheræ.	19.2. & 69.1.
Periclymenus.	18.1. & 20.2 & 47.1. & 62.2.	Pheres.	18.2. & 19.2. & 20.2. & 69.1. & 76.1.
Perieres.	12.2. & 17.1. & 36.2. & 68.2. & 69.1. & 74.2.	Pheres trucidatur.	26.1.
Perilaus.	69.2.	Philæmon.	73.1.
Perimede.	12.2. & 34.2.	Philammon.	7.1.
Perimedes.	50.1.	Philoctetes.	70.1. & 73.2.
Pero.	18.1. & 18.2. & 73.2.	Philodice.	68.2.
Periphas.	29.2.	Philolaus.	41.1. & 53.2.
Peristhenes.	29.1.	Philacus.	17.1.
Perfarum Regū origo.	33.2.	Philomache.	18.1.
Persei Clypeus.	32.2.	Philomela.	78.2.
Persei filij.	ibid.	Philonoe.	31.2. & 69.2.
Perseis.	16.2. & 53.2.	Philonomus.	34.1.
Perfes.	6.1. & 33.2.	philyra.	30.1.
Perseus.	18.1.	Phinei, & aliorum in saxum transformatio.	33.1.
Perseus Argos cōtēdit.	33.2.	Phineus.	15.2. & 22.1. & 27.1. & 33.1. & 65.2. & 79.2.
Perseus ad Cepheum.	33.1.	phlegra.	46.2.
Perseus ad Gorgonē.	32.2.	phlegræi campi.	9.2.
Perseus Tirynthem se confert.	33.2.	Phlegya.	58.1.
Peteos.	70.1.	Phlegyas.	68.2.
Peucetius.	65.2.	Phocus.	74.1.
Phædimus.	58.2.	Phorbe.	5.1. & 6.1. & 29.1. & 68.2. & 70.2.
Phædra.	53.2.	Phœnissa.	29.1.
Phaethon.	77.1.	Phœnix.	52.2. & 53.1. & 76.1. & 77.1.
Phalias.	50.1.	Pholoe.	38.2. & 39.1.
Phantes.	29.1.	Pholus.	38.2.
Phanus.	20.2.	Phorbus.	13.1.
Pharte.	29.1.	Pherci filia.	32.1.
Phassus.	65.2.	Phorcyades.	6.2.
Phasis amnis.	23.1.	Phorcus.	ibid.
Pherusa.	6.2.		

INDEX.

<i>Phoroneus.</i>	13.1. & 26.1.	<i>Pleuron.</i>	13.1.
<i>Phrasimus.</i>	79.1.	<i>Plexippus.</i>	13.2. &
<i>Phrixus.</i>	16.2. & 16.1.		79.2.
<i>Phrontis.</i>	16.2.	<i>Plisthenes.</i>	54.2.
<i>Phthia.</i>	11.2. & 58.2.	<i>Ploto.</i>	6.2.
<i>Phthius.</i>	65.2.	<i>Pluton.</i>	5.2. & 9.1. & 9.2.
<i>Phiceum.</i>	59.2.		& 47.1.
<i>Phileidus.</i>	49.2.	<i>Plutonis boues.</i>	42.1. &
<i>Philaca urbs.</i>	18.2.		44.2.
<i>Philaci boues.</i>	ibid.	<i>Plutonis galea.</i>	6.1. & 10.2.
<i>Phylacus.</i>	17.1.		& 32.1.
<i>Phylas.</i>	48.1.	<i>Plutus.</i>	6.1.
<i>Phyleus.</i>	50.1.	<i>Podalirius.</i>	70.1.
<i>Phyleus.</i>	39.2. 47.1.	<i>Podarce.</i>	29.2.
	70.1.	<i>Podarces.</i>	19.1. & 46.1.
<i>Physius.</i>	65.2.		& 72.1.
<i>Pieria.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pbeas.</i>	20.2. & 49.2. &
<i>Pierus.</i>	7.1.		70.1.
<i>Piranthus.</i>	27.1.	<i>Polychus.</i>	65.2.
<i>Pione.</i>	6.2.	<i>Polites.</i>	73.1.
<i>Piren.</i>	27.1.	<i>Pollux.</i>	14.2. & 20.2.
<i>Pirenc.</i>	29.1.		& 21.2 & 70.2.
<i>Pirithous.</i>	14.2. & 44.2.	<i>Pollys.</i>	41.2.
	& 70.1.	<i>Polybotes.</i>	10.1.
<i>Pisidice.</i>	12.2. & 18.1.	<i>Polybus.</i>	59.2.
<i>Pisistratus.</i>	18.1.	<i>Polycaste.</i>	18.1.
<i>Pisus.</i>	68.2.	<i>Polyctor.</i>	29.1.
<i>Pintheus.</i>	80.2.	<i>Polydectes.</i>	17.1. & 51.2.
<i>Pityocampes.</i>	81.2.		33.1.
<i>Placia.</i>	72.1.	<i>Polydectes, & amici in sa-</i>	
<i>Platon.</i>	65.2.		ra. 33.1.
<i>Plectri, & Lyrae inuentor.</i>		<i>Polydore.</i>	74.2.
	68.2.	<i>Polydorus.</i>	56.1. & 58.
<i>Pleiades.</i>	67.2.		1. & 75.1.
<i>Pleione.</i>	ibid.	<i>Polygonus.</i>	41.2.
<i>Plelaure.</i>	6.2.	<i>Polydus.</i>	54.2.
			Poly-

INDEX.

<i>Polylaus.</i>	49.1.	<i>Promachus.</i>	19. 2. &
<i>Polymedon.</i>	73.1.		63.2.
<i>Polymelus.</i>	76.1.	<i>Promethei hominis for-</i>	
<i>Polymnia.</i>	7.1.	<i>matio.</i>	11.2.
<i>Polynices.</i>	60. 2. & 63.	<i>Prometheus.</i>	6.1. & 7.2. &
	2.		& 75.1.
<i>Polynoe.</i>	6.2.	<i>Prometheus in Caucaſo af-</i>	
<i>Polypheſus.</i>	21.1. &	<i>fixus.</i>	11.2.
	21.2.	<i>Prometheus immortalis fa-</i>	
<i>Polyphontes.</i>	59. 1. &	<i>ctus.</i>	39.1.
	52.1.	<i>Prometheus ſolutus.</i>	44.
<i>Polypemon.</i>	82.1.		1.
<i>Polypœtes.</i>	13.1. & 70.1	<i>Promethei uinculum.</i>	43.
<i>Polyxene.</i>	73.1.		12.
<i>Polyxenus.</i>	34.2. & 70.1.	<i>Pronax.</i>	19.2.
<i>Polyxo.</i>	29.1. & 67.2.	<i>Pronoe.</i>	13.1.
<i>Pontus.</i>	6.2.	<i>Pronous.</i>	65.1.
<i>Portheus.</i>	65.2.	<i>Proſerpina.</i>	7.1. & 44.2. &
<i>Potamon.</i>	29.1.		77.2.
<i>Porphyrio gigas.</i>	9.2.	<i>Prote.</i>	56.2.
<i>Præcones ſecialesue muti-</i>		<i>Proteſilaus.</i>	70.1.
<i>lati ab Hercule.</i>	36.2.	<i>Proteus.</i>	28.2. & 41.2. &
<i>Praxithea.</i>	50.1. & 79.1.		57.1.
<i>Proci Helenam ſponſo ſuo</i>		<i>Prothous.</i>	26.2. & 65.2.
<i>ſe deſenſuros iurant.</i>	70.	<i>Proto.</i>	6.2.
	2.	<i>Protogenea.</i>	12.1. & 13.2.
<i>Procles.</i>	51.1.	<i>Protomeduſa.</i>	6.2.
<i>Procne.</i>	78.2.	<i>Pſamate.</i>	6.2. & 74.1.
<i>Procris.</i>	17.1. & 49.2. & 79.	<i>Pſophis.</i>	38.2. & 64.1.
	1. & 35.1.	<i>Pteleon.</i>	79.1.
<i>Proeti exilium.</i>	30.1.	<i>Pterelai aureus capillus.</i>	
<i>Proetidum iſania.</i>	30.1.		34.1. & 35.1.
<i>Proetidum curatio.</i>	30.2.	<i>Pterelai filij Electryonis bo-</i>	
<i>Proëtis.</i>	62.1.	<i>ues abigunt.</i>	34.2.
<i>Proetus.</i>	30.1. &	<i>Pterelaus.</i>	34.1. &
	66.2.		35.1.
		<i>Pteus.</i>	

INDEX.

Ptoius.	17.1.	Sao.	6.2.
Purgandi per medicinas in-		Sardinia.	48.1.
uentio.	30.2.	Sarpedon.	41.2. & 52.2.
Pygmalion.	77.1	& 53.1.	
Pylon.	18.1.	Sarpedonis tres ætates.	53.1
Pylarge.	29.2.	Saturni uxor.	5.2.
Pylas.	80.1.	Saturnus patris regnum oc-	
Pylus.	44.1.	cupat.	ibid.
Pylus vius.	80.1.	Satyrus Arcadiam infestans.	
Pylus.	13.2.	& 27.1.	
Pyramus.	53.1.	Scæa.	29.1.
Pyrene.	43.1.	Scarus.	69.2.
Pyriha.	11.2.	Scamander.	72.1.
Pyrhus.	76.1.	Schedius.	70.1.
Pyrrippus.	50.1.	Schæneus.	14.2. & 17.1.
Python serpens.	8.1.	Scironides petra.	50.2.
		Scylla, & charybdis.	24.2.
Quinquertium.	33.2.	Scyros insula.	76.1.
R.		Scyrias.	80.2.
Rhadamanthus.	36.1. & 52.	Seis.	15.1.
Rhadamanthus, & Minos		Semele.	56.1.
inferorum iudices.	53.2.	Semele ab inferis reuoca-	
Rhea.	5.1. & 5.2. & 73.2.	tur.	57.2.
Rhégium.	42.2.	Sepeliendi ante ciuitatem	
Rhesus.	7.2.	mos.	33.2.
Rherenor.	80.2.	Septem Duces ad Thebas.	
Rhode.	9.1. & 29.2.	61.1.	
Rhodia.	29.1.	Serapis deus.	
Rhorcus.	67.1.	Side.	8.2.
Rubetæ natura.	52.1.	Sigeum.	16.2.
S.		Silenus.	38.2.
Salamin.	74.2.	Simois.	71.2.
Salmonæus.	17.2.	Sinis.	82.1.
Salmydessus.	22.1.	Sinis Corinthiorum Isth-	
Sandocus.	77.1.	mum insidet.	ibid.
Sangarius.	72.2.	Sinis in uiatores supplicium	
		ibidem.	

INDEX.

Sipylus.	58.2.	Strymon fluuius.	7.2.
Sipylus urbs.	59.1.	Stygis aqua.	6.2.
Sirenes.	7.2. & 15.1. & 24.1.	Stygne.	29.1.
Sisyphus.	12.2.	Stymphalides aues.	40.1.
17.1. & 31.1. & 62. & 67.2.		Stymphalis.	40.1.
Socleus.	65.2.	Stymphalus.	40.1. & 50.1. & 66.2. & 74.1.
Solis boues in Erythia.	10.1	Styx.	6.1. & 6.2. & 7.1.
Solis boues.	24.2.	Sylea Corinthi filia.	82.1.
Sol.	6.1. & 19.1.	Syleus.	45.1.
Solymi.	31.1.	Symplegades.	22.2.
Sparte.	68.2.	T.	
Sparti.	5.2.	Tanarus.	44.2.
Spartus.	57.1.	Talaus.	19.2. & 60.2.
Sperchius.	75.1.	61.1.	
Sphinx, & eius ænigmata.		Talus Serram inuenit.	81.2.
60.1.		Tantalus.	58.2.
Spio.	6.2.	Taphius.	34.1.
Staphilus.	20.2.	Taphus.	34.1. & 35.1.
Sterope.	13.2. & 14.1. & 15.2. & 47.1. & 67.2. & 72.2.	Tartarus.	5.1. & 2. & 27.1.
2.		Tauri æripedes.	23.1.
Steropes.	5.1.	Taurus.	18.1. & 25.1.
Sthenele.	29.1. & 76.1.	Taurus in lucem proditus à Neptuno.	53.2.
Sthenelus.	15.2. & 29.1. & 33.2. & 40.1. & 63.2.	Taurus cretenfis.	40.1.
70.1.		Taygete.	67.2. & 68.1.
Stheno.	32.2.	Tebrus.	69.2.
Sthenobœa.	30.1. & 66.2.	Tegea.	47.2.
Stratiebus.	18.1.	Tegyrius.	70.2.
Stratobares.	34.1.	Telamon.	14.2. & 20.2.
Stratonice.	13.2.	70.1. & 74.1.	
Stratonicus.	49.2.	Telamon primus Troiam ingreditur.	46.1.
Strophades.	22.2.	Telchin.	26.2.
Strymo.	72.1.	Teleboæ.	34.1. & 34.2.
Strymon.	42.2. & 57.1.	Tele-	

I N D E X .

Theleboas.	65.2.	Thasus urbs unde.	594.
Telegonus.	27.2. & 41.2.	Thaumas.	20.2.
Teleon.	20.2.	Thaumas.	6.2.
Telephassa.	52.2. & 55.1.	Thea.	6.1.
Telephus.	15.2. & 47.2. & 50.1. & 66.2.	Theano.	29.1.
Telés.	49.2.	Thebæ.	55.2.
Telestas.	73.1.	Thebæ unde.	58.2.
Teleutagoras.	49.2.	Thebanorum tributum Er-	
Tellus.	5.2. & 6.2. & 9.2.	gino.	36.2.
Terra dea.	5.1.	Thebanorum murorum cō-	
Terra. Tartaro admiscetur.		structio.	58.2.
10.2.		Thebarum expugnatio.	64.
Temenus.	51.1.	1.	
Tenos.	79.2.	Thebarum portæ.	62.1.
Teredaë.	70.2.	Thebe.	58.2.
Tereus.	78.2.	Thelxion.	26.2.
Terpsichore.	7.1.	Themis.	5.2. & 6.2. & 8.1.
Terpsicrates.	50.1.	& 43.1. & 71.2.	
Testudinis iuuentio.	68.1.	Themiscyra.	41.1.
Teucer.	46.1. & 70.1. & 71.	Themisto.	17.1.
1. & 74.2.		Theon.	10.2.
Tethys.	5.1. & 6.1.	Thera.	58.2.
Teucris unde.	71.1.	Therimachus.	36.2. & 50.1.
Teutamias.	33.2.	Thermodon.	40.2.
Teuthrania.	47.2.	Thermydræ.	43.2.
Teuthras.	47.2. & 66.2.	Thersandrus.	63.2.
Thalia.	7.1.	Thersippus.	15.2.
Thalpius.	70.1.	Theseus.	14.2. & 20.2. & 46.1.
Thamyris Venerem masculam primus incipit.		Theseus Minotaurum necat.	
7.1.		Thesei facinora.	82.1. & 81.2.
Thanace.	77.1.	Thespius.	36.2. &
Thasus.	41.2. & 53.1.	48.1.	

Thespij

INDEX.

Talipij filia.	36.1.	Tisiphone	5.2. & 65.1.
Thesproti.	48.1. & 64.2.	Titanes.	65.2.
Thesprotus.	65.2.	Tiranes	5.1. & 5.2.
Thessalicorum montium di-		6.1.	
luuij immunitas.	11.2.	Titanides	5.1.
Thessalus.	50.1.	Titanum proles	6.1.
Thessalus.	ibid.	Tithonus	43.2. & 72.
Thestius.	13.2. & 69.2.	1. & 77.1.	
Thetis.	6.2. & 7.2.	Tityus	8.1.
& 57.1. & 75.1.		Tlepolemus	48.1. &
Thia.	5.1.	50.1,	
Thiodamas.	48.2.	Tmolus	45.2.
Thoas.	21.1. & 69.2. &	Tomi	24.1.
77.1.		Torones	41.2.
Thoon gigas.	10.2.	Toxeus	14.1.
Thoricus.	35.1.	Toxicrates	50.1.
Thrasius.	43.2.	Trachin	48.1.
Thrasius traiectus.	30.2.	Triops,	12.2.
Thrasymedes.	18.1.	Triptolemi currus]	9.2.
Thrasius campus.	76.2.	Triptolemus	9.1.
Thripsippas.	49.2.	Triton	69.1. & 72.1.
Thyestes.	34.2.	Triton fluuius	7.2.
Thyone.	57.2.	Troezen	44.1.
Thyreus.	14.1.	Troia	41.2.
Tibiarum inuentio.	8.1.	Troia regio	71.2.
Tigasis.	49.2.	Troilus	73.2.
Tigres.	22.2.	Tros,	71.2.
Tilphusius fons.	64.1.	Tydeus	15.2. & 60.2.
Timandra.	69.2.	& 63.1.	
Tiphys.	20.2. & 23.1.	Tydeus ad Eteoclem.	61
Tiphyse.	50.1.	2.	
Tiresia sceptrum.	62.1.	Tydeus aduersus Thebas,	
Tiresias.	35.2. & 62.1	15.2. & 61.1.	
Tiryns.	50.1.	Tyndareus	63.1. & 69.2. &
Tisamenus.	50.2. 51.2.	47.2. &	

INDEX.

47. 2. & 17. 1.	Deorum sententia. 76. 2.
Typhcn. 10. 2. & 31. 1. &	Vulpes, Cadmiam deuastat.
37. 1. & 42. 1. & 43. 1. &	35. 1.
59. 2.	Vulpes in lapidem. ibid.
Tyrannus. 34. 1.	Vulpes Thebanum agrum
Tyria. 29. 1.	infestans. ibidem.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.	X.
Tyrrheni in Delphines. 57.	Xandidus. 49. 2.
2.	Xanthippe. 13. 2.
V.	Xanthippus. 15. 2.
Vdaus. 55. 2. & 62. 1.	Xanthis. 49. 2.
Venti. 6. 1.	Xanthus. 75. 2.
Venus. 6. 2.	Xenodamus. 70. 2.
Vesta. 43. 1.	Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Vitis inuentor. 57. 1.	Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.
Vitis prima plantatio. 14. 1.	Z.
Vlyffes. 70. 1. & 76. 1.	Zelus. 6. 2.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.	Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Volcanus contra gigantes. 10. 1.	Zethus. 58. 1. & 67. 2. &
Vrania. 7. 1.	58. 1.
Vrbium prima occupatio ex	Zeuxippe. 78. 2.

FINIS.

